

UNESCO/Europarådet

Lisboakonvensjonen

Med kriterier og prosedyrer

KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

UNESCO/Europarådet

Lisboakonvensjonen

Med kriterier og prosedyrer

KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

Konvensjon om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen (Lisboakonvensjonen)

Denne UNESCO/Europarådskonvensjonen ble vedtatt på diplomatkonferansen i Lisboa i april 1997 og gjort gjeldende fra 1. februar 1999. Norge ratifiserte konvensjonen i april 1999 og den trådte i kraft for Norge 1. juni samme år. I tillegg til medlemslandene i Europarådet og UNESCOs europeiske region, er det også åpnet for at konvensjonen kan tiltres av land utenfor disse områdene.

Hensikten med konvensjonen er å legge til rette for større akademisk mobilitet. Målet er felles løsninger på praktiske problemer når det gjelder godkjenning av kvalifikasjoner i høyere utdanning. De landene som tiltrer konvensjonen forplikter seg til å ha gode rutiner for behandling av saker som gjelder godkjenning av høyere utdanning.

Kunnskapsdepartementet ser konvensjonen som et viktig redskap for å forbedre arbeidet med godkjenning og innpassing av utenlandsk høyere utdanning. Konvensjonen ble første gang oversatt til norsk og utgitt av daværende Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet i 1999. I denne utgaven har Kunnskapsdepartementet samlet både norsk og engelsk tekst av konvensjonen. I tillegg er også revidert anbefaling om kriterier og prosedyrer for å vurdere utenlandske kvalifikasjoner fra 23. juni 2010 tatt med, både på engelsk og i norsk oversettelse.

I Norge er det Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT), som er tillagt oppgaven med å være nasjonalt senter for informasjon om Lisboakonvensjonen. NOKUT skal blant annet lette adgangen til informasjon om eget og andre konvensjonsparters utdanningssystem, gi råd i godkjenningssaker og fremme bruken av Diploma Supplement.

Vi håper at denne publikasjonen vil bidra til å øke oppmerksomheten omkring de forpliktelsene norske utdanningsinstitusjoner har som følge av at Lisboakonvensjonen er ratifisert av Norge og at dokumentene vil være til hjelp i institusjonenes arbeid med godkjenning av utenlandsk utdanning.

Innholdsfortegnelse

Konvensjon om godkjenning av kvalifikasjoner innen høyere utdanning i den europeiske regionen	9
Innledning	10
Del I Definisjoner	12
Del II Statlige myndigheters kompetanse	14
Del III Grunnleggende prinsipper for vurdering av kvalifikasjoner	15
Del IV Godkjenning av kvalifikasjoner som gir adgang til høyere utdanning	17
Del V Godkjenning av studieperioder	19
Del VI Godkjenning av kvalifikasjoner fra høyere utdanning	20
Del VII Godkjenning av kvalifikasjoner som innehas av flyktninger og personer i en flyktningliknende situasjon	21
Del VIII Opplysninger om vurdering av institusjoner og programmer for høyere utdanning	22
Del IX Opplysninger om godkjenningssaker	23
Del X Gjennomføringsmekanismer	24
Del XI Sluttbestemmelser	26
Revidert anbefaling om kriterier og prosedyrer for å vurdere utenlandske kvalifikasjoner (vedtatt av komiteen for Lisboakonvensjonen på dens femte møte i Sèvres)	31
Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region	43
Revised Recommendation on Criteria and Procedures for the Assessment of Foreign Qualifications (adopted by the Lisbon Recognition Convention Committee at its fifth meeting, Sèvres)	67

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

Konvensjon om godkjenning av kvalifikasjoner innen høyere utdanning i den europeiske regionen

Lisboa, 11.IV.1997

Innledning

Partene i denne konvensjonen,

vel vitende om at retten til utdanning er en menneskerettighet, og at høyere utdanning, som tjener som et middel i vår streben etter og utvikling av kunnskap, utgjør et enestående rikt kulturelt og vitenskapelig aktivum for både enkeltmennesker og samfunn,

som tar i betraktning at høyere utdanning bør spille en avgjørende rolle for å fremme fred, gjensidig forståelse og toleranse, samt for å skape gjensidig tillit blant folk og nasjoner,

som tar i betraktning at det store mangfoldet av utdanningssystemer i Europaregionen gjenspeiler dets kulturelle, sosiale, politiske, filosofiske, religiøse og økonomiske mangfold, et enestående aktivum som bør respekteres fullt ut,

som ønsker å gi alle mennesker i regionen mulighet til fullt ut å nyte godt av dette rike mangfoldet ved å gjøre det lettere for hver stats innbyggere og for studenter ved hver konvensjonsparts utdanningsinstitusjoner å få tilgang til de andre konvensjonspartenes utdanningsressurser, nærmere bestemt ved å legge forholdene til rette for at de skal kunne fortsette sin utdanning eller fullføre en studieperiode ved institusjoner for høyere utdanning hos de andre konvensjonspartene,

som tar i betraktning at godkjenning av studier, vitnemål og grader oppnådd i et annet land i Europaregionen utgjør et viktig tiltak for å fremme akademisk mobilitet mellom partene,

som tillegger prinsippet om institusjonell autonomi stor betydning, og som er oppmerksomme på behovet for å støtte og verne om dette prinsippet,

som er overbevist om at en rettferdig godkjenning av kvalifikasjoner er et vesentlig element i retten til utdanning og således et samfunnsansvar,

som henviser til følgende Europaråds- og UNESCO-konvensjoner som omhandler akademisk godkjenning i Europa:

Europeisk konvensjon om likestilling av vitnesbyrd som gir adgang til universiteter (1953, ETS 15), og dens tilleggsprotokoll (1964, ETS 49),

Europeisk konvensjon om likestilling av studieopphold ved universiteter (1956, ETS 21),

Europeisk konvensjon om akademisk godkjennelse av universitetseksamener (1959, ETS 32),

Konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og grader vedrørende høyere utdanning i stater innenfor den europeiske region (1979),

Europeisk konvensjon om generell likestilling av studieopphold ved universiteter (1990, ETS 138), og

som henviser til Den internasjonale konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og grader i forbindelse med høyere utdanning i arabiske og europeiske stater som grenser til Middelhavet (1976), som er vedtatt innenfor rammen av UNESCO og som delvis omfatter akademisk godkjenning i Europa, *som er oppmerksomme* på at denne konvensjonen også bør ses i sammenheng med de UNESCO-konvensjoner og den internasjonale rekommandasjon som omfatter andre regioner i verden, samt behovet for bedre utveksling av informasjon mellom disse regionene,

vel vitende om den lange rekken av endringer som har skjedd innen høyere utdanning i Europaregionen etter at disse konvensjonene ble vedtatt, og som medfører betraktelig økt variasjon innen og mellom nasjonale systemer for høyere utdanning, og om behovet for at juridiske verktøy og praksis tilpasses i tråd med denne utviklingen,

vel vitende om behovet for å finne felles løsninger på praktiske godkjenningsproblemer i Europaregionen,

vel vitende om behovet for å forbedre eksisterende godkjenningspraksis og gjøre den mer åpen for innsyn og bedre tilpasset den eksisterende situasjonen for høyere utdanning i Europaregionen,

som er overbevist om den positive betydningen av en konvensjon utarbeidet og vedtatt i regi av Europarådet og UNESCO og som gir en ramme for videre utvikling av godkjennings-praksis i Europaregionen,

vel vitende om betydningen av å sørge for permanente mekanismer for iverksetting av prinsippene og bestemmelsene i den foreliggende konvensjonen,

er blitt enige om følgende:

DEL I DEFINISJONER

Artikkel 1

I denne konvensjonen har følgende uttrykk følgende betydning:

Adgang (til høyere utdanning)

Kvalifiserte kandidaters rett til å søke og bli vurdert for opptak til høyere utdanning.

Opptak (til institusjoner og programmer for høyere utdanning)

Den handling eller det system som gir kvalifiserte søkere anledning til å gjennomføre studier innen høyere utdanning ved en gitt institusjon og/eller i et gitt program.

Vurdering (av institusjoner eller programmer)

Prosessen der utdanningskvaliteten til en institusjon eller et program for høyere utdanning fastslås.

Vurdering (av individuelle kvalifikasjoner)

Kompetent organs skriftlige bedømmelse eller evaluering av en persons utenlandske kvalifikasjoner.

Kompetent godkjenningmyndighet

Et organ som er offisielt pålagt å fatte bindende vedtak om godkjenning av utenlandske kvalifikasjoner.

Høyere utdanning

Alle typer studier eller sett av studier, opplæring eller opplæring til forskning ut over nivå tilsvarende videregående skole som er godkjent av en konvensjonsparts relevante myndigheter som tilhørende dens system for høyere utdanning.

Institusjon for høyere utdanning

En institusjon som tilbyr høyere utdanning, og som er godkjent av kompetent myndighet i en konvensjonspart som tilhørende dens system for høyere utdanning.

Program for høyere utdanning

Et studium som er godkjent av kompetent myndighet i en konvensjonspart som tilhørende dens system for høyere utdanning, og hvis fullføring gir studenten en kvalifikasjon fra høyere utdanning.

Studieperiode

Enhver komponent i et program for høyere utdanning som er blitt evaluert og dokumentert og som, selv om den ikke utgjør et fullstendig studieprogram i seg selv, representerer en betydelig tilegnelse av kunnskap eller ferdigheter.

Kvalifikasjon

A. Kvalifikasjon fra høyere utdanning

Grad, vitnemål eller annet bevis som er utstedt av kompetent myndighet og som bekrefter at et program for høyere utdanning er gjennomført.

B. Kvalifikasjon som gir adgang til høyere utdanning

Ethvert vitnemål eller annet bevis utstedt av kompetent myndighet som bekrefter at et utdanningsprogram er gjennomført, og som gir innehaveren av kvalifikasjonen rett til å bli vurdert for opptak til høyere utdanning (jf. definisjonen av adgang).

Godkjenning

Kompetent myndighets formelle anerkjennelse av verdien av en utdanningskvalifikasjon fra utlandet med henblikk på adgang til utdannings- og/eller yrkesaktivitet.

Krav

A. Alminnelige krav

Vilkår som i alle tilfeller må være oppfylt før det kan gis adgang til høyere utdanning, eller til slik utdanning på et gitt nivå, eller før en kvalifikasjon fra høyere utdanning på et gitt nivå kan utstedes.

B. Særskilte krav

Vilkår som må være oppfylt i tillegg til de alminnelige krav før opptak til et bestemt program for høyere utdanning kan innvilges, eller før en bestemt kvalifikasjon fra høyere utdanning på et gitt studieområde kan utstedes.

DEL II STATLIGE MYNDIGHETERS KOMPETANSE

Artikkel II.1

1. Dersom en konvensjonsparts sentrale myndigheter har fullmakt til å fatte vedtak i godkjenningssaker, skal parten være umiddelbart bundet av bestemmelsene i denne konvensjonen og skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre gjennomføringen av dens bestemmelser på sitt territorium.

Dersom ansvaret for å fatte vedtak i godkjenningssaker ligger hos instanser som utgjør en konvensjonspart, skal parten gi en av depositarene en kort erklæring om sine forfatningsmessige forhold eller struktur når den undertegner eller når den deponerer sitt ratifiserings-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, eller når som helst etter dette. I slike tilfeller skal de dertil utpekte myndigheter hos konvensjonspartenes instanser treffe de nødvendige tiltak for å sikre gjennomføringen av bestemmelsene i denne konvensjonen på deres territorium.

2. Dersom ansvaret for å fatte vedtak i godkjenningssaker ligger hos de enkelte institusjoner for høyere utdanning eller andre enheter, skal hver konvensjonspart, i samsvar med sine forfatningsmessige forhold eller sin struktur, oversende teksten til denne konvensjonen til disse institusjonene eller enhetene og treffe alle mulige tiltak for å fremme en gunstig vurdering og anvendelse av dens bestemmelser.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel skal med tilbørlige endringer gjelde for konvensjonspartenes forpliktelser i henhold til de følgende artikler.

Artikkel II.2

På undertegningstidspunktet eller når de deponerer sitt ratifiserings-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, eller når som helst etter dette, skal hver stat, Vatikanstaten eller Det europeiske fellesskap underrette en av depositarene for denne konvensjonen om hvilke myndigheter som er ansvarlige for å fatte slike kategorier av vedtak i godkjenningssaker.

Artikkel II.3

Intet i denne konvensjonen skal anses å gi rett til å avvike fra mer fordelaktige bestemmelser som gjelder godkjenning av kvalifikasjoner utstedt hos en av konvensjonspartene og som inngår i eller stammer fra en foreliggende eller framtidig avtale som en part i denne konvensjonen er eller kan bli part i.

DEL III GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER FOR VURDERING AV KVALIFIKASJONER

Artikkel III.1

1. Innehavere av kvalifikasjoner utstedt av en av konvensjonspartene skal ha tilfredsstillende anledning til å få disse kvalifikasjonene vurdert etter anmodning til rette instans.
2. Det skal ikke forekomme noen forskjellsbehandling på grunnlag av søkerens kjønn, rase, hudfarge, uførhet, språk, religion, politiske eller øvrige overbevisning, nasjonale, etniske eller sosiale bakgrunn, tilknytning til nasjonale minoriteter, eiendom, herkomst eller øvrige status, eller på grunnlag av andre omstendigheter som ikke vedrører verdien av de kvalifikasjoner som det søkes om godkjenning av. For å sikre denne retten påtar hver konvensjonspart seg å opprette nødvendige ordninger for å kunne vurdere søknader om godkjenning av kvalifikasjoner utelukkende på grunnlag av den kunnskap og de ferdigheter som er oppnådd.

Artikkel III.2

Hver konvensjonspart skal påse at de framgangsmåter og kriterier som benyttes i vurderingen og godkjenningen av kvalifikasjoner, gir anledning til innsyn og er konsekvente og pålitelige.

Artikkel III.3

1. Vedtak om godkjenning skal gjøres på grunnlag av egnede opplysninger om de kvalifikasjoner som det søkes om godkjenning av.
2. I første rekke ligger ansvaret for å gi tilstrekkelige opplysninger hos søkeren, som skal gi slike opplysninger i god tro.
3. Uavhengig av søkerens ansvar skal institusjonene som har utstedt de aktuelle kvalifikasjonene, ha plikt til, på søkerens anmodning og innen rimelige frister, å gi relevante opplysninger til innehaveren av kvalifikasjonen, til institusjonen eller til de kompetente myndighetene i landet hvor det søkes om godkjenning.
4. Konvensjonspartene skal, avhengig av forholdene, instruere eller oppfordre alle utdanningsinstitusjoner som tilhører deres utdanningssystemer til å etterkomme enhver rimelig anmodning om opplysninger for det formål å vurdere kvalifikasjoner som er oppnådd ved slike institusjoner.
5. Ansvaret for å påvise at en søknad ikke oppfyller de relevante krav, ligger hos den instansen som foretar vurderingen.

Artikkel III.4

For å lette godkjenningen av kvalifikasjoner skal hver konvensjonspart påse at det gis tilstrekkelige og klare opplysninger om dens utdanningssystem.

Artikkel III.5

Vedtak om godkjenning skal fattes innen en rimelig tidsfrist angitt på forhånd av den kompetente godkjenningsmyndigheten og regnet fra det tidspunkt alle nødvendige opplysninger i saken foreligger. Dersom søknad om godkjenning avslås, skal det oppgis grunner for at godkjenning ikke er gitt, og det skal gis opplysninger om mulige tiltak søkeren kan treffe for å oppnå godkjenning på et senere stadium. Dersom søknad om godkjenning avslås, eller det ikke fattes noe vedtak, skal søkeren ha adgang til å klage innen en rimelig tidsfrist.

DEL IV GODKJENNING AV KVALIFIKASJONER SOM GIR ADGANG TIL HØYERE UTDANNING

Artikkel IV.1

Hver konvensjonspart skal godkjenne kvalifikasjoner utstedt av andre konvensjonsparter som oppfyller de alminnelige krav til adgang til høyere utdanning hos disse partene med henblikk på adgang til programmer tilhørende dens eget system for høyere utdanning, med mindre det kan påvises en vesentlig forskjell mellom de alminnelige adgangskravene hos den konvensjonsparten der kvalifikasjonen er oppnådd, og den konvensjonsparten der det søkes om godkjenning av kvalifikasjonen.

Artikkel IV.2

Alternativt skal det være tilstrekkelig for en konvensjonspart å sørge for at innehaveren av en kvalifikasjon som er utstedt hos en av de andre konvensjonspartene, på egen anmodning kan få kvalifikasjonen vurdert, og bestemmelsene i artikkel IV.1 skal i slike tilfeller gjelde med tilbørlige endringer.

Artikkel IV.3

Dersom en kvalifikasjon bare gir adgang til bestemte typer institusjoner eller programmer for høyere utdanning hos konvensjonsparten der kvalifikasjonen er oppnådd, skal enhver annen konvensjonspart gi innehavere av slike kvalifikasjoner adgang til liknende programmer ved institusjoner som tilhører dens høyere utdanningssystem, med mindre det kan påvises en vesentlig forskjell mellom adgangskravene hos konvensjonsparten der kvalifikasjonen er oppnådd og den konvensjonsparten der det søkes om godkjenning av kvalifikasjonen.

Artikkel IV.4

Dersom opptak til bestemte programmer for høyere utdanning er avhengig av at særskilte krav er oppfylt i tillegg til de alminnelige adgangskravene, kan kompetent myndighet hos den berørte konvensjonsparten pålegge innehavere av kvalifikasjoner oppnådd hos andre konvensjonsparter de samme tilleggskrav eller vurdere om søkere med kvalifikasjoner oppnådd hos andre konvensjonsparter oppfyller tilsvarende krav.

Artikkel IV.5

Dersom avgangsvitnemål hos konvensjonsparten der de utstedes, bare gir adgang til høyere utdanning i kombinasjon med ytterligere opptaksprøver, kan de andre konvensjonspartene gjøre adgang betinget av at disse kravene er oppfylt eller tilby et alternativ for å oppfylle slike tilleggskrav innenfor sitt eget utdanningssystem. Enhver stat, Vatikanstaten eller Det europeiske fellesskap kan når de undertegner eller når de deponerer sitt ratifiserings-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, eller når som helst etter dette, underrette en av depositarene om at de benytter seg av bestemmelsene i denne artikkel, idet de angir hvilke konvensjonsparter de akter å gjøre denne artikkel gjeldende for, samt grunnene til dette.

Artikkel IV.6

Uten at bestemmelsene i artikkel IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 og IV.5 berøres, kan opptak til en gitt institusjon for høyere utdanning eller til et gitt program ved en slik institusjon skje etter begrensende eller selektive kriterier. I tilfeller der opptak til en institusjon eller et program for høyere utdanning er selektivt, bør opptaksprosedyrene utformes med henblikk på å sikre at vurderingen av utenlandske kvalifikasjoner foretas i samsvar med prinsippene om rettferdighet og likebehandling som beskrevet i del III.

Artikkel IV.7

Uten at bestemmelsene i artikkel IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 og IV.5 berøres, kan opptak til en gitt institusjon for høyere utdanning gjøres betinget av at søkeren viser tilstrekkelige kunnskaper i undervisningsspråket eller -språkene ved den berørte institusjon, eller i andre angitte språk.

Artikkel IV.8

Hos de konvensjonspartene der adgang til høyere utdanning kan innvilges på grunnlag av ikke-tradisjonelle kvalifikasjoner, skal liknende kvalifikasjoner oppnådd hos andre konvensjonsparter vurderes på tilsvarende måte som ikke-tradisjonelle kvalifikasjoner oppnådd hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning.

Artikkel IV.9

For opptak til programmer for høyere utdanning kan hver konvensjonspart gjøre godkjenningen av kvalifikasjoner utstedt av utenlandske utdanningsinstitusjoner som opererer på dens territorium, betinget av særskilte krav i henhold til dens nasjonale lovgivning eller særskilte avtaler inngått med parten hvor slike institusjoner opprinnelig ble etablert.

DEL V GODKJENNING AV STUDIEPERIODER

Artikkel V.1

Hver konvensjonspart skal godkjenne studieperioder fullført innenfor rammen av et program for høyere utdanning hos en annen konvensjonspart. Denne godkjenningen skal omfatte slike studieperioder som ledd i fullføringen av et program for høyere utdanning hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning, med mindre det kan påvises betydelige forskjeller mellom de studieperioder som er fullført hos en annen konvensjonspart, og den delen av programmet for høyere utdanning som de ville erstatte hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning.

Artikkel V.2

Alternativt skal det være tilstrekkelig for en konvensjonspart å sørge for at en person som har fullført en studieperiode innenfor rammen av et program for høyere utdanning hos en annen konvensjonspart, på egen anmodning kan få studieperioden vurdert, og bestemmelsene i artikkel V.1 skal i slike tilfeller gjelde med tilbørlige endringer.

Artikkel V.3

Hver konvensjonspart skal i særdeleshet legge forholdene til rette for godkjenning av studieperioder når:

- a. det tidligere er inngått en avtale mellom på den ene side institusjonen for høyere utdanning eller kompetent myndighet som er ansvarlig for den aktuelle studieperioden, og på den annen side institusjonen for høyere utdanning eller kompetent godkjenningsmyndighet som er ansvarlig for godkjenningen som det søkes om, og
- b. institusjonen for høyere utdanning der studieperioden er fullført, har utstedt vitnemål eller protokollutskrift som bekrefter at studenten har oppfylt de fastsatte krav for nevnte studieperiode.

DEL VI GODKJENNING AV KVALIFIKASJONER FRA HØYERE UTDANNING

Artikkel VI.1

I den grad et godkjenningsvedtak bygger på kunnskapen og ferdighetene som attesteres gjennom en høyere utdanningskvalifikasjon, skal hver konvensjonspart godkjenne høyere utdanningskvalifikasjoner som er utstedt hos en annen konvensjonspart, med mindre det kan påvises en vesentlig forskjell mellom kvalifikasjonen som det søkes om godkjenning av, og den tilsvarende kvalifikasjonen hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning.

Artikkel VI.2

Alternativt skal det være tilstrekkelig for en konvensjonspart å sørge for at innehaveren av en kvalifikasjon fra høyere utdanning som er utstedt hos en av de andre konvensjonspartene, på egen anmodning kan få kvalifikasjonen vurdert, og bestemmelsene i artikkel VI.1 skal i slike tilfeller gjelde med tilbørlige endringer.

Artikkel VI.3

En konvensjonsparts godkjenning av en kvalifikasjon fra høyere utdanning som er utstedt hos en annen konvensjonspart, skal ha ett av, eller begge, nedenstående resultater til følge:

- a. adgang til videre studier innen høyere utdanning, herunder relevante eksamener, og/eller forberedelser til doktorgrad, på de samme vilkår som gjelder for innehavere av kvalifikasjoner oppnådd hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning,
- b. bruk av en akademisk tittel, i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning, eller i et område under dens jurisdiksjon.

I tillegg kan godkjenning lette adgangen til arbeidsmarkedet i samsvar med de lover og forskrifter som gjelder hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning, eller i et område under dens jurisdiksjon.

Artikkel VI.4

En konvensjonsparts vurdering av en kvalifikasjon fra høyere utdanning utstedt hos en annen konvensjonspart, kan ha form av:

- a. råd med henblikk på sysselsetting i alminnelighet,
- b. råd til en utdanningsinstitusjon med henblikk på opptak i dens programmer,
- c. råd til enhver annen kompetent godkjenningsmyndighet.

Artikkel VI.5

Hver konvensjonspart kan gjøre godkjenning av kvalifikasjoner fra høyere utdanning utstedt av utenlandske utdanningsinstitusjoner som opererer på dens territorium, avhengig av særskilte krav i henhold til nasjonal lovgivning eller av særskilte avtaler med konvensjonsparten hvor slike institusjoner opprinnelig ble etablert.

DEL VII GODKJENNING AV KVALIFIKASJONER SOM INNEHAS AV FLYKTNINGER OG PERSONER I EN FLYKTNINGLIKNENDE SITUASJON

Artikkel VII

Hver konvensjonspart skal treffe alle gjennomførbare og rimelige tiltak innenfor rammen av sitt utdanningssystem og i samsvar med sine konstitusjonelle og juridiske bestemmelser og øvrige regelverk for å utarbeide rutiner for hurtig og rettferdig å kunne vurdere hvorvidt flyktninger eller personer i en flyktningsliknende situasjon oppfyller relevante kravene til adgang til høyere utdanning, til videreutdanningsprogrammer eller til yrkesvirksomhet, også i tilfeller der kvalifikasjoner oppnådd hos en av konvensjonspartene ikke kan bekreftes gjennom dokumentasjon.

DEL VIII OPPLYSNINGER OM VURDERING AV INSTITUSJONER OG PROGRAMMER FOR HØYERE UTDANNING

Artikkel VIII.1

Hver konvensjonspart skal gi tilstrekkelige opplysninger om enhver institusjon som tilhører dens system for høyere utdanning, og om alle programmer som tilbys ved disse institusjonene, med henblikk på å gjøre kompetente myndigheter hos andre konvensjonsparter i stand til å avgjøre om kvaliteten på kvalifikasjonene utstedt av disse institusjonene gir grunnlag for godkjenning hos konvensjonsparten der det søkes om godkjenning. Slike opplysninger skal ha følgende form:

- a. for konvensjonsparter som har opprettet et formelt system for vurdering av institusjoner og programmer for høyere utdanning: opplysninger om vurderingsmetodene og resultatene av vurderingen, og om de kvalitetsstandarder som gjelder for hver type institusjon for høyere utdanning som gir, og for programmer som fører fram til, kvalifikasjoner fra høyere utdanning,
- b. for konvensjonsparter som ikke har opprettet et formelt system for vurdering av institusjoner og programmer for høyere utdanning: opplysninger om godkjenning av de ulike kvalifikasjonene som oppnås ved enhver høyere utdanningsinstitusjon, eller innenfor ethvert program for høyere utdanning som tilhører deres høyere utdanningssystem.

Artikkel VIII.2

Hver konvensjonspart skal i tilstrekkelig grad sørge for å utarbeide, holde oppdatert og gjøre tilgjengelig:

- a. en oversikt over de ulike typer institusjoner for høyere utdanning som tilhører dens system for høyere utdanning, med typiske kjennetegn for hver institusjonstype,
- b. en liste over godkjente institusjoner (offentlige og private) som tilhører dens system for høyere utdanning, med angivelse av hvilken fullmakt de har til å utstede ulike typer kvalifikasjoner og hvilke krav som stilles for å oppnå adgang til hver type institusjon og program,
- c. en beskrivelse av programmer for høyere utdanning,
- d. en liste over utdanningsinstitusjoner som ligger utenfor dens territorium, men som konvensjonsparten anser for å tilhøre dens utdanningssystem.

DEL IX OPPLYSNINGER OM GODKJENNINGSSAKER

Artikkel IX.1

For å lette godkjenningen av kvalifikasjoner i forbindelse med høyere utdanning forplikter konvensjonspartene seg til å opprette systemer som gir anledning til innsyn i en fullstendig beskrivelse av kvalifikasjonene som oppnås.

Artikkel IX.2

1. Hver konvensjonspart skal, idet den erkjenner behovet for relevant, nøyaktig og oppdatert informasjon, opprette eller videreføre et nasjonalt informasjonssenter og underrette én av depositarene om opprettelsen av det, eller om enhver endring som virker inn på det.
2. Hos hver konvensjonspart skal det nasjonale informasjonssenteret:
 - a. lette adgangen til autoritativ og nøyaktig informasjon om sitt lands høyere utdanningssystem og -kvalifikasjoner,
 - b. lette adgangen til informasjon om systemene for høyere utdanning hos de andre konvensjonspartene og om kvalifikasjonene disse gir,
 - c. gi råd eller opplysninger om godkjenningssaker og vurdering av kvalifikasjoner, i samsvar med nasjonale lover og forskrifter.
3. Ethvert nasjonalt informasjonssenter skal ha de midler til rådighet som det trenger for å utføre sine oppgaver.

Artikkel IX.3

Konvensjonspartene skal, gjennom de nasjonale informasjonssentrene eller på annen måte, fremme bruken av UNESCOs og Europarådets vitnemålstillegg ("Diploma supplement") eller ethvert annet tilsvarende dokument ved konvensjonspartenes institusjoner for høyere utdanning.

DEL X GJENNOMFØRINGSMEKANISMER

Artikkel X.1

Følgende organer skal føre tilsyn med, fremme og lette gjennomføringen av konvensjonen:

- a. Komiteen for konvensjonen om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen,
- b. Det europeiske nettverket av nasjonale informasjonssentre for akademisk godkjenning og mobilitet (ENIC-nettverket), opprettet ved vedtak i Europarådets ministerkomité 9. juni 1994 og UNESCOs regionale komité for Europa 18. juni 1994.

Artikkel X.2

1. Komiteen for konvensjonen om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen (heretter kalt "komiteen") opprettes herved. Den skal være sammensatt av én representant for hver konvensjonspart.
2. I forbindelse med artikkel X.2 skal uttrykket "konvensjonspart" ikke omfatte Det europeiske fellesskap.
3. Statene som er nevnt i artikkel XI.1.1 og Vatikanstaten, kan, hvis de ikke er parter i denne konvensjonen, delta på komiteens møter som observatører. Dette gjelder også Det europeiske fellesskap og ENIC-nettverkets president. Representanter for statlige og ikke-statlige organisasjoner som er aktører innen godkjenningssektoren i regionen, kan også inviteres til å delta på komiteens møter som observatører.
4. Presidenten for UNESCOs regionale komité for anvendelse av Konvensjonen om godkjenning av studier, vitnemål og grader vedrørende høyere utdanning i stater som tilhører Den europeiske region, skal også inviteres til å delta på komiteens møter som observatør.
5. Komiteen skal fremme anvendelsen av konvensjonen og føre tilsyn med gjennomføringen av den. Med henblikk på dette kan den etter tilslutning fra et flertall av konvensjonspartene vedta rekommandasjoner, erklæringer, protokoller og modeller for god praksis for å veilede konvensjonspartenes kompetente myndigheter i gjennomføringen av konvensjonen og i vurderingen av søknader om godkjenning av kvalifikasjoner fra høyere utdanning. Selv om de ikke skal være bundet av slike tekster, skal konvensjonspartene etter beste evne bestrebe seg på å anvende dem, gjøre kompetente myndigheter kjent med dem og oppfordre til at de anvendes. Komiteen skal be om uttalelse fra ENIC-nettverket før den gjør sine vedtak.
6. Komiteen skal rapportere til relevante organer i Europarådet og UNESCO.

7. Komiteen skal ha kontakt med UNESCOs regionale komiteer for gjennomføring av konvensjoner vedtatt i UNESCOs regi om godkjenning av studier, vitnemål og grader i forbindelse med høyere utdanning.
8. Et flertall av konvensjonspartene skal utgjøre et beslutningsdyktig antall.
9. Komiteen skal vedta sin forretningsorden. Den skal komme sammen i ordinær sesjon minst hvert tredje år. Komiteen skal møtes første gang innen ett år etter at denne konvensjonen har trådt i kraft.
10. Europarådets generalsekretær og UNESCOs generaldirektør skal i fellesskap sørge for sekretariat for komiteen.

Artikkel X.3

1. Hver konvensjonspart skal utpeke det nasjonale informasjonscenteret som opprettes eller videreføres i henhold til artikkel IX.2, til medlem av Det europeiske nettverket av nasjonale informasjonscentre for akademisk mobilitet og godkjenning (ENIC-nettverket). I tilfeller der det opprettes eller opprettholdes mer enn ett nasjonalt informasjonscenter hos en konvensjonspart i henhold til artikkel IX.2, skal alle disse være medlemmer av nettverket, men de skal bare disponere én stemme.
2. ENIC-nettverket, begrenset i sin sammensetning til nasjonale informasjonscentre hos partene i denne konvensjonen, skal støtte og bistå kompetente nasjonale myndigheter i den praktiske iverksettelsen av konvensjonen. Nettverket skal møtes minst én gang i året i plenum. Det skal i samsvar med sitt mandat velge en president og et arbeidsutvalg.
3. Europarådets generalsekretær og UNESCOs generaldirektør skal i fellesskap sørge for sekretariat for ENIC-nettverket.
4. Konvensjonspartene skal gjennom ENIC-nettverket samarbeide med andre konvensjonsparters nasjonale informasjonscentre, særlig ved å gjøre dem i stand til å innhente alle opplysninger som er av verdi for de nasjonale informasjonscentrene i deres virksomhet i tilknytning til akademisk godkjenning og mobilitet.

DEL XI SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel XI.1

1. Denne konvensjon skal være åpen for undertegning av:
 - a. Europarådets medlemsstater,
 - b. medlemsstatene i UNESCOs europeiske region,
 - c. enhver annen signatarstat, avtalestat eller part i Europarådets europeiske kulturkonvensjon og/eller UNESCO-konvensjonen om godkjenning av studier, vitnemål og grader vedrørende høyere utdanning i stater innenfor Den europeiske region som er invitert til diplomatkonferansen som er gitt fullmakt til å vedta denne konvensjonen.
2. Disse statene og Vatikanstaten kan uttrykke sitt samtykke til å være bundet ved:
 - a. undertegning uten forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning;
 - b. undertegning med forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, etterfulgt av ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, eller
 - c. tiltredelse.
3. Undertegning skal skje hos en av depositarene. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter skal deponeres hos en av depositarene.

Artikkel XI.2

Denne konvensjonen trer i kraft første dag i måneden som følger etter utløpet av en periode på én måned etter at fem stater, herunder minst tre stater som er medlemmer av Europarådet og/eller UNESCOs Europaregion, har uttrykt sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen. For hver ytterligere stat trer den i kraft første dag i måneden som følger etter utløpet av en periode på én måned etter datoen den uttrykker sitt samtykke til å være bundet av konvensjonen.

Artikkel XI.3

1. Etter at denne konvensjonen har trådt i kraft, kan enhver stat utenom dem som faller inn under kategoriene som er angitt i artikkel XI.1, anmode om å få tiltre denne konvensjonen. Enhver slik anmodning skal rettes til en av depositarene, som skal oversende den til konvensjonsstatene minst tre måneder før møtet i Komiteen for konvensjonen om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen. Depositaren skal også underrette Europarådets ministerkomité og UNESCOs styre.

2. Vedtak om å invitere en stat som anmoder om det, til å tiltre denne konvensjonen skal gjøres med to tredjedels flertall blant konvensjonspartene.
3. Etter at denne konvensjonen har trådt i kraft, kan Det europeiske fellesskap tiltre den etter anmodning fra medlemsstatene, som skal rettes til en av depositarene. I dette tilfelle skal artikkel XI.3.2 ikke gjelde.
4. For enhver tiltredende stat eller Det europeiske fellesskap, trer konvensjonen i kraft første dag i måneden som følger etter utløpet av en periode på én måned etter at tiltredelsesdokumentet er deponert hos en av depositarene.

Artikkel XI.4

1. Parter i denne konvensjonen som samtidig er part i én eller flere av følgende konvensjoner:

Europeisk konvensjon om likestilling av vitnesbyrd som gir adgang til universiteter (1953, ETS 15) og dens tilleggsprotokoll (1964, ETS 49),

Europeisk konvensjon om likestilling av studieopphold ved universiteter (1956, ETS 21),

Europeisk konvensjon om akademisk godkjenning av universitetsksamener (1959, ETS 32),

Internasjonal konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og grader i forbindelse med høyere utdanning i de arabiske og europeiske stater som grenser til Middelhavet (1976),

Konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og grader vedrørende høgre utdanning i stater innenfor Den europeiske region (1979),

Europeisk konvensjon om generell likestilling av studieopphold ved universiteter (1990, ETS 138),

- a. skal anvende bestemmelsene i denne konvensjonen i sine gjensidige forbindelser,
 - b. skal fortsatt anvende de ovennevnte konvensjonene som de er part i, i sine forbindelser med andre stater som er part i disse konvensjonene, men ikke i denne konvensjonen.
2. Partene i denne konvensjonen forplikter seg til å avstå fra å bli part i noen av konvensjonene som er nevnt i punkt 1 som de ikke allerede er part i, med unntak av Den internasjonale konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og grader i forbindelse med høyere utdanning i arabiske og europeiske stater som grenser til Middelhavet.

Artikkel XI.5

1. Enhver stat kan når den undertegner, eller når den deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, angi det territorium eller de territorier som denne konvensjonen skal gjelde for.
2. Enhver stat kan på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en erklæring rettet til én av depositarene utvide virkeområdet for denne konvensjonen til ethvert annet territorium som angitt i erklæringen. For slikt territorium trer konvensjonen i kraft første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på én måned etter datoen depositaren har mottatt slik erklæring.
3. Enhver erklæring gitt i henhold til de to foregående punktene kan for ethvert territorium som er angitt i en slik erklæring, trekkes tilbake gjennom en melding rettet til én av depositarene. Tilbaketrekkingen får virkning fra første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på én måned etter datoen depositaren har mottatt slik melding.

Artikkel XI.6

1. Enhver konvensjonspart kan når som helst si opp denne konvensjonen ved melding rettet til én av depositarene.
2. Slik oppsigelse får virkning fra første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder etter at depositaren har mottatt meldingen. Slik oppsigelse skal imidlertid ikke virke inn på godkjenningsvedtak som er gjort tidligere i henhold til bestemmelsene i denne konvensjonen.
3. Opphør eller suspensjon av denne konvensjonens virkning som følge av at en konvensjonspart bryter en bestemmelse som er vesentlig for å nå målet eller formålet med denne konvensjonen, skal skje i samsvar med folkeretten.

Artikkel XI.7

1. Enhver stat, Vatikanstaten eller Det europeiske fellesskap kan, når de undertegner eller når de deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, forbeholde seg retten til helt eller delvis å unnlate å anvende én eller flere av følgende artikler i denne konvensjon:

Artikkel IV.8

Artikkel V.3

Artikkel VI.3

Artikkel VIII.2

Artikkel IX.3

Det kan ikke tas andre forbehold.

2. En konvensjonspart som har tatt et forbehold etter foregående punkt, kan helt eller delvis trekke dette tilbake ved en melding rettet til en av depositarene. Tilbaketrekkingen får virkning fra datoen depositaren mottar slik melding.

3. En konvensjonspart som har tatt forbehold med hensyn til en bestemmelse i denne konvensjonen, kan ikke kreve at en annen konvensjonspart anvender den aktuelle bestemmelsen; dersom forbeholdet er delvis eller betinget, kan den imidlertid kreve at bestemmelsen anvendes i det omfang den selv har godtatt den.

Artikkel XI.8

1. Forslag til endringer i denne konvensjonen kan vedtas av Komiteen for konvensjonen om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen med to tredjedels flertall blant konvensjonspartene. Ethvert forslag til endring som vedtas slik, skal innarbeides i en protokoll til denne konvensjonen. Protokollen skal angi nærmere regler for dens ikrafttreden, som i ethvert tilfelle skal forutsette at de parter som skal være bundet av endringen, uttrykker sitt samtykke.
2. Det kan ikke gjøres endringer i del III i denne konvensjonen etter framgangsmåten i punkt 1 ovenfor.
3. Ethvert forslag til endringer skal sendes én av depositarene, som skal oversende det til konvensjonspartene minst tre måneder før møtet i komiteen. Depositaren skal også informere Europarådets ministerkomité og UNESCOs råd.

Artikkel XI.9

1. Europarådets generalsekretær og generaldirektøren for De forente nasjoners organisasjon for utdanning, vitenskap og kultur skal være depositarer for denne konvensjonen.
2. Depositaren som dokument, underretning eller melding er deponert hos, skal underrette partene i denne konvensjonen og de andre medlemsstatene i Europarådet og/eller UNESCOs Europaregion om:
 - a. enhver undertegning,
 - b. deponeringen av ethvert ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltrjedelsesdokument,
 - c. enhver ikrafttredelsesdato for denne konvensjonen i samsvar med bestemmelsene i artikkel XI.2 og XI.3.4,
 - d. ethvert forbehold tatt i henhold til bestemmelsene i artikkel XI.7 og tilbaketrekking av ethvert forbehold tatt i henhold til bestemmelsene i artikkel XI.7,
 - e. enhver oppsigelse av denne konvensjonen i henhold til artikkel XI.6,
 - f. enhver erklæring gitt i samsvar med bestemmelsene i artikkel II.1 eller i artikkel II.2,

- g. enhver erklæring gitt i samsvar med bestemmelsene i artikkel IV.5,
 - h. enhver anmodning om tiltredelse fremmet i samsvar med bestemmelsene i artikkel XI.3,
 - i. ethvert forslag fremmet i samsvar med bestemmelsene i artikkel XI.8,
 - j. ethvert øvrig dokument, enhver øvrig underretning eller melding som angår denne konvensjonen.
3. Depositaren som mottar en melding eller gir en underretning i henhold til bestemmelsene i denne konvensjonen, skal umiddelbart informere den andre depositaren om dette.

Til bekreftelse på dette har de undertegnede, som er behørig bemyndiget, undertegnet denne konvensjonen.

Utferdiget i Lisboa 11. april 1997 på engelsk, fransk, russisk og spansk, idet de fire tekstene er like autoritative, i to kopier, hvorav den ene skal deponeres i Europarådets arkiver, den andre i arkivene til De forente nasjoners organisasjon for utdanning, vitenskap og kultur. En attestert kopi skal sendes alle stater som er nevnt i artikkel XI.1, til Vatikanstaten, Det europeiske fellesskap og til De forente nasjoners sekretariat.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

Strasbourg/Paris, 23. juni 2010

Revidert anbefaling om kriterier og prosedyrer for å vurdere utenlandske kvalifikasjoner (vedtatt av komiteen for Lisboakonvensjonen på dens femte møte i Sèvres)

Generaldirektorat IV: Utdanning, kultur og kulturarv, ungdom og sport
(Direktoratet for skoleundervisning, læring utenfor skolen og høyere utdanning/avdelingen for
høyere utdanning og forskning), UNESCOs avdeling for høyere utdanning

Revidert anbefaling om kriterier og prosedyrer for å vurdere utenlandske kvalifikasjoner (vedtatt av komiteen for Lisboakonvensjonen på dens femte møte i Sèvres, 23. juni 2010)

Innledning

Komiteen for Konvensjonen for akademisk godkjenning av høyere utdanning i Europa-regionen,

som tar i betraktning at Europarådet og UNESCO har som mål å oppnå bedre harmonisering mellom sine medlemmer og at dette målet kan søkes spesielt ved felles opptreden i kulturspørsmål,

som henviser til UNESCO/Europarådskonvensjonen om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen,

som henviser til Den europeiske kulturkonvensjonen,

som henviser til de europeiske konvensjonene nr. 15, om likebehandling av vitnemål som gir adgang til universiteter, 21, om likestilling av studieopphold ved universiteter, 32, om akademisk godkjenning av universitetseksamener, 49, protokollen til den europeiske konvensjonen om likebehandling av vitnemål som gir adgang til universiteter og 138 om generell likestilling av studieopphold ved universiteter samt europeisk avtale nr. 69 om flyttbarhet av økonomisk tilskudd til studenter,

som henviser til UNESCOs konvensjon om godkjenning av studier, vitnemål og akademiske grader i høyere utdanning i stater innenfor Europaregionen og konvensjonens signatarstater,

som henviser til de to erklæringene om anvendelse av europeisk konvensjon nr. 15 og på den allmenne erklæringen om de europeiske likestillingskonvensjonene,

som henviser til erklæringen fra de europeiske utdanningsministrene i Bologna 19. juni 1999, og kunngjøringene fra de påfølgende ministermøtene,

som henviser til vitnemålstillegget (Diploma Supplement), som ble utarbeidet i fellesskap av Europakommisjonen, Europarådet og UNESCO, UNESCOs/Europarådets regler for god praksis i tilbud om transnasjonal utdanning, anbefalingen om godkjenning av akademiske fellesgrader, European Credit Transfer and Accumulation System (ECTS), og på de nasjonale og europeiske rammeverkene for kvalifikasjoner for høyere utdanning og livslang læring,

som henviser til de praktiske tiltakene for å forbedre godkjenningen av kvalifikasjoner for høyere utdanning som er utført av Europarådets/UNESCOs europeiske nettverk av

nasjonale informasjonsentre for akademisk godkjenning og mobilitet («ENIC-nettverket»),

som tar i betraktning at Europarådet og UNESCO alltid har oppmuntret til akademisk mobilitet som et middel til bedre forståelse av de forskjellige kulturene og språkene, og uten noen form for rase-, religions-, politisk eller kjønnsdiskriminering som tar i betraktning at det sannsynligvis vil være kulturelt og akademisk berikende for et individ å studere eller arbeide i et fremmed land, og i tillegg at det kan forbedre karriere-utsiktene for individet,

som tar i betraktning at godkjenning av kvalifikasjoner er en avgjørende forutsetning både for akademisk og yrkesmessig mobilitet,

vil anbefale regjeringene i stater som har undertegnet Konvensjon om godkjenning av kvalifikasjoner vedrørende høyere utdanning i Europaregionen¹:

- i. å ta hensyn til de prinsippene som er nedfelt i vedlegget til dette dokumentet når de vedtar hvilken praksis de skal følge for akademisk godkjenning,
- ii. gjøre vedkommende myndigheter oppmerksomme på disse prinsippene, slik at de kan overveies og tas hensyn til,
- iii. tilskynde offentlige organer og lokale og regionale myndigheter til å gjennomføre disse prinsippene, og oppfordre høyere utdanningsinstitusjoner til å gjennomføre dem så langt det kan gjøres uten at det kommer i konflikt med institusjonenes autonomi,
- iv. sørge for at denne anbefalingen fordeles så vidt som mulig blant alle personer og instanser som er involvert i å godkjenne kvalifikasjoner for høyere utdanning,

anmoder generalsekretæren for Europarådet og generaldirektøren for UNESCO om å oversende denne anbefalingen til regjeringene i de statene som ikke har undertegnet Lisboa-konvensjonen, men som er invitert til diplomatkonferansen som er gitt fullmakt til å vedta denne konvensjonen.

¹ *I denne anbefalingen omtales denne konvensjonen som «Lisboakonvensjonen».*

Revidert anbefaling om prosedyrer og kriterier for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner og studieopphold

I Generelle betraktninger

1. Den foreliggende anbefalingen er vedtatt innenfor rammen av Lisboakonvensjonen, og gjelder for de landene som har ratifisert den. Prinsippene og praksisen som beskrives i denne anbefalingen kan imidlertid også like gjerne brukes ved godkjenning av kvalifikasjoner utstedt i andre land eller ved tilbud om transnasjonale utdanninger, ved godkjenning av akademiske fellesgrader og ved godkjenning av kvalifikasjoner i andre land enn dem som har ratifisert Lisboakonvensjonen.
2. Anbefalingen setter i system det som er en etablert beste praksis blant godkjenningsmyndigheter og bygger videre på denne praksis gjennom forslag til forbedringer. Punktene i anbefalingen er spesielt rettet mot komplekse godkjenningssaker. Det er klart at mange saker kan behandles enklere.

II Definisjoner

3. Betegnelsene i den foreliggende anbefalingen defineres på samme måte som i Lisboa-konvensjonen, og det henvises til disse definisjonene i konvensjonens del I. Punktene som gjelder godkjenningsmyndighetene skal også gjelde, med nødvendige endringer, for myndigheter og individer som er ansvarlige for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner og for å gi opplysninger om kvalifikasjoner og hvordan de bør godkjennes. Betegnelser som gjelder spesielt for transnasjonal utdanning er definert i UNESCOs/Europarådets regler for god praksis ved transnasjonal utdanning. Betegnelser som gjelder spesielt for akademiske fellesgrader (joint degrees) er definert i anbefalingen om godkjenning av akademiske fellesgrader.

III Generelle prinsipper

4. De som har utenlandske kvalifikasjoner skal ha tilstrekkelig adgang til å få vurdert sine kvalifikasjoner hvis de ønsker det.
5. Bestemmelsene som gjelder vurdering av utenlandske kvalifikasjoner skal også gjelde, med nødvendige endringer, for vurdering av studieopphold.
6. Prosedyrer og kriterier for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner må være transparente, enhetlige og pålitelige, og de må gjennomgås med jevne mellomrom for å øke transparensen, for å ta hensyn til utviklingen på utdanningsområdet og for å eliminere krav som fører til unødige komplikasjoner i prosedyren.
7. Ved vurdering av utenlandske kvalifikasjoner innen høyere utdanning må internasjonal og nasjonal lov brukes fleksibelt for å muliggjøre godkjenningen. Hvis de gjeldende nasjonale lovene kommer i konflikt med den foreliggende anbefalingen, oppfordres statene til å vurdere nøye om de nasjonale lovene kan tilpasses.

8. Hvis godkjenningsmyndighetene etter grundig overveielse av saken kommer til at de ikke kan godkjenne kvalifikasjonene i samsvar med søkerens anmodning, må det vurderes om alternativ eller delvis godkjenning kan gis.

9. I saker der avgjørelsen er forskjellig fra den godkjenning som søkere forventer, inkludert tilfeller der det ikke er mulig å gi godkjenning i det hele tatt, må godkjenningsmyndighetene alltid informere søkeren om årsaken til avgjørelsen og hvilke muligheter søkeren har for å klage på den.

10. Vurderingskriteriene i denne anbefalingen er utformet med henblikk på å gjøre prosedyrene og bruk av kriteriene for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner mer konsekvente, slik at lignende godkjenningssaker vil bli vurdert på mer eller mindre tilsvarende måte av alle statene som har undertegnet konvensjonen. Det er allikevel klart at en viss fleksibilitet er avgjørende i forbindelse med godkjenningsvedtak, og at beslutningene til en viss grad vil variere med tilpasninger i forhold til de nasjonale utdanningsystemene.

11. Prosedyreanbefalingene i dette dokumentet har til formål å gjøre vurderingsprosedyrene mer transparente og mer konsekvente og sørge for at alle søkere får rettferdig vurdering av søknadene sine. Anbefalingene om prosedyrene og kriteriene er like gyldige uansett om utfallet av evalueringen er:

- (i) vedtak om godkjenning,
- (ii) råd til godkjenningsmyndighetene som treffer beslutningen,
- (iii) en uttalelse til individ(er), institusjon(er), potensiell(e) arbeidsgiver(e) eller andre.

Det anbefales å gi søkerne adgang til en vurdering som er av betydning for saken.

12. Selv om målet for vurderingen må være å vurdere søkerens utenlandske kvalifikasjoner kvalitativt, er det klart at det til en viss grad må brukes kvantitative kriterier. Disse må imidlertid begrenses til saker der kvantitative kriterier er av betydning for kvaliteten og kan supplere de kvalitative kriteriene.

13. Hvis læringsutbyttet er klart dokumentert, for eksempel i Europakommisjonens/ Europa-rådets/UNESCOs vitnemålstillegg, eller i sammenlignbare dokumenter, må disse tas med i vurderingen.

IV Vurderingsprosedyrer

Opplysninger til søkere

14. Godkjenningsmyndighetene må gi alle søkere melding om at søknaden er mottatt.

15. Godkjenningsmyndighetene må offentliggjøre standardiserte opplysninger om prosedyrene og kriteriene for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner innen høyere utdanning. Disse opplysningene må gis automatisk til alle søkere og til personer som gjør innledende forespørsler angående vurdering av sine utenlandske kvalifikasjoner.

16. Søkerne må få vite hvor lang tid det normalt tar å behandle søknader om godkjenning, regnet fra det tidspunktet da søkerne og/eller de høyere utdanningsinstitusjonene har gitt alle relevante opplysninger. Hvis godkjenningsprosessen blir forsinket, må søkeren opplyses om forsinkelsen og årsaken til denne, og få vite en dato for når det kan ventes en avgjørelse. Søknadene må behandles så raskt som mulig, og behandlingstiden må ikke være over fire måneder.

17. Godkjenningsmyndighetene må gi råd til individer som spør om muligheter og framgangs-måter for å sende formelle søknader om godkjenning eller vurdering av sine utenlandske kvalifikasjoner. Hvis det er aktuelt og i individets interesse, må det også om nødvendig gis råd både under og etter den formelle vurderingen av søkerens kvalifikasjoner.

18. Godkjenningsmyndighetene må sette opp en fortegnelse over typiske godkjenningssaker og/eller en oversikt som sammenligner andre utdanningssystemer eller kvalifikasjoner med forhold i sitt eget land for å bidra til å gjøre godkjenningsbeslutningene konsekvente. De må vurdere om disse opplysningene kan gis til søkerne under forbehold om at opplysningene bare skal tjene som en veileder og at alle søknader skal vurderes på individuelt grunnlag.

Opplysninger om kvalifikasjonen det søkes godkjenning for

19. Ansvar for å gi opplysninger om kvalifikasjonen søkeren ønsker godkjenning for, deles mellom søkerne, de høyere utdanningsinstitusjonene som har utstedt de aktuelle kvalifikasjonene, og godkjenningsmyndighetene som utfører vurderingen, som spesifisert i Lisboakonvensjonen, spesielt i artikkel III.3 og III.4. Det anbefales sterkt at de høyere utdanningsinstitusjonene utsteder et vitnemålstillegg for å gjøre det lettere å vurdere de aktuelle kvalifikasjonene.

20. I saker der flyktninger, eller personer i en flyktninglignende situasjon og andre som av gode grunner ikke kan dokumentere kvalifikasjonene de gjør krav på, oppfordres godkjenningsmyndighetene til å opprette og bruke et «bakgrunnsdokument» med et sammendrag av kvalifikasjonene eller studieoppholdene det gjøres krav på med alle tilgjengelige dokumenter som støtter kravet.

Gebyrer

21. Godkjenningsmyndighetene må vurdere om det er mulig å evaluere utenlandske kvalifikasjoner som en gratis offentlig tjeneste. Hvis dette ikke er mulig, må gebyrene holdes så lave som mulig og ikke være så høye at de utgjør en hindring for vurdering av utenlandske kvalifikasjoner.

22. Når størrelsen av eventuelle gebyrer skal fastsettes, må man ta hensyn til leveomkostning-ene, lønnsnivået og studentstøtten i det aktuelle landet. Det må vurderes spesielle tiltak for grupper med lav inntekt, flyktninger, forviste personer og andre uheldig stilte grupper for å unngå at kostnadene hindrer noen søkere i å søke godkjenning av sine utenlandske kvalifikasjoner.

Oversettelse

23. Krav til oversettelse av dokumenter må overveies nøye og spesifiseres klart, spesielt når det gjelder behov for oversettelse utført av statsautoriserte translatører. Det må vurderes om kravene til oversettelse kan begrenses til nøkkeldokumenter og om dokumenter på visse utenlandske språk, spesifisert av godkjenningmyndighetene, kan godtas uten oversettelse. De aktuelle landene oppfordres til å tilpasse eventuelle gjeldende lover som kan være til hinder for å godta dokumenter på utenlandske språk uten oversettelse. Bruk av vitnemålstillegget (hvis det finnes) bør kunne redusere behovet for oversettelse av andre nøkkeldokumenter.

24. Normalt skal titler for utenlandske kvalifikasjoner oppgis på originalspråket uten oversettelse.

Verifisering av dokumenter

25. Siden det har vært tilfeller av falske dokumenter, er det viktig å godtgjøre at dokumentene er autentiske. Dette innebærer at man skal forsøke å slå fast:

- (i) om de aktuelle dokumentene er ekte, det vil si om de er utstedt av den institusjon som framgår av dokumentet og at de ikke deretter er ulovlig endret av søkeren eller noen andre, og
- (ii) om de aktuelle dokumentene faktisk er rettmessig utstedt til søkeren.

26. Selv om det altså foreligger et reelt behov for å fastslå, som del av vurderingsprosedyren, om dokumentene er ekte, skal dette behovet allikevel veies mot byrdene som legges på søkeren. Grunnreglene må ha som forutsetning at de fleste søkerne er ærlige, men de må også gi godkjenningmyndighetene anledning til å kreve sterkere ekthetsbevis hvis de har mistanke om at dokumentene kan være falske. Selv om autoriserte kopier av offisielle dokumenter vil være tilstrekkelig i de fleste tilfeller, må godkjenningmyndighetene kunne kreve originaldokumenter hvis dette regnes som nødvendig for å påvise eller hindre bruk av falske dokumenter.

27. Statene oppfordres til å gjennomgå eventuelle nasjonale lover som krever altfor kompliserte og kostbare verifiseringsprosedyrer, for eksempel full legalisering av alle dokumenter. Moderne kommunikasjonsverktøy gjør det enklere å bekrefte ektheten av dokumenter, og godkjenningmyndigheter og utdanningsinstitusjoner i søkerens hjemland oppfordres til å reagere raskt og positivt på spørsmål etter direkte opplysninger om dokumenter som hevdes å være utstedt av dem.

28. For flyktninger, forviste personer og andre som av gode grunner og tross sine beste, iherdigste anstrengelser ikke er i stand til å dokumentere kvalifikasjonene de gjør krav på, må det vurderes om det kan finnes alternative måter å godkjenne disse kvalifikasjonene på, for eksempel ved å måle læringsutbyttet som rimeligvis kan forventes ut fra de udokumenterte kvalifikasjonene. Slike tiltak må tilpasses til omstendighetene rundt den aktuelle godkjenningssøknaden, og kan for eksempel omfatte vanlig eller spesielt arrangert eksamen, samtaler med personale ved høyere utdanningsinstitusjoner og/eller godkjenningmyndighetene, samt utsagn under ed foran en juridisk myndighet.

V Vurderingskriterier

Institusjonens status

29. På grunn av det store mangfold av høyere utdanningsinstitusjoner og utviklingen innen transnasjonal utdanning, kan ikke statusen til en kvalifikasjon slås fast uten å ta med statusen til institusjonen og/eller programmet kvalifikasjonen ble utstedt for som del av vurderingen.

30. Godkjenningsmyndighetene må slå fast om utdanningsinstitusjonen er en del av systemet for høyere utdanning i en stat som har undertegnet Lisboakonvensjonen og/eller hører til Europaregionen. Når det gjelder kvalifikasjoner utstedt av høyere utdanningsinstitusjoner som gir transnasjonale utdanningstilbud, må godkjenningsmyndighetene analysere disse utdanningene på grunnlag av prinsippene som er fastsatt i UNESCOs/Europarådets regler for god praksis ved transnasjonal utdanning, og i anbefalingen om godkjenning av akademiske fellesgrader.

31. Hvis landene har etablert et kvalitetssikringssystem som omfatter et system for formell vurdering av de høyere utdanningsinstitusjonene og utdanningsprogrammene sine, må godkjenningsmyndighetene ta tilbørlig hensyn til resultatene av denne prosessen når de vurderer kvalifikasjoner fra disse systemene.

Vurdering av individuelle kvalifikasjoner

32. Det kan ligge ulike formål bak en søknad om godkjenning av utenlandske kvalifikasjoner. Vurderingen må ta tilbørlig hensyn til formål(ene) bak søknaden om godkjenning, og godkjenningsvedtaket må klargjøre hvilke formål erklæringen er gyldig for.

33. Før vurderingen begynner, må godkjenningsmyndighetene slå fast hvilke nasjonale og internasjonale lovtekster som har betydning for saken og om disse krever at man kommer fram til en bestemt avgjørelse eller følger en bestemt framgangsmåte.

34. For å sikre konsekvens i godkjenningspraksisen må man også ta hensyn til tidligere praksis i lignende godkjenningssaker under vurderingen. Tidligere praksis må være veiledende, og eventuell vesentlig endring i praksisen må grunngis.

35. Vurderingen av en utenlandsk kvalifikasjon må sammenlignes med den kvalifikasjon som er mest sammenlignbar i det landet der det søkes om godkjenning, og ta i betraktning hva som er formålet med godkjenningen. For kvalifikasjoner som hører til et utenlandsk utdannings-system må vurderingen ta hensyn til kvalifikasjonens relative posisjon og funksjon i forhold til andre kvalifikasjoner i det samme systemet. Hvis det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket (NQF), det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF) eller andre lignende kvalifikasjons-rammeverk er tilgjengelige, må godkjenningsmyndighetene ta hensyn til disse som en del av vurderingsprosessen.

36. Kvalifikasjoner på omtrent samme nivå kan ha forskjeller i innhold, profil, arbeidsmengde, kvalitet og læringsutbytte. Ved vurdering av utenlandske kvalifikasjoner må

disse forskjellene vurderes fleksibelt, og bare forskjeller som er vesentlige for formålet godkjenningen søkes for (f.eks. akademisk eller profesjonsgodkjenning) skal føre til delvis godkjenning eller ingen godkjenning av de utenlandske kvalifikasjonene.

37. Utenlandske kvalifikasjoner skal godkjennes hvis det ikke kan påvises en vesentlig forskjell mellom kvalifikasjonen det søkes om godkjenning for og den relevante kvalifikasjonen i staten der det søkes om godkjenning. Når dette prinsippet anvendes under vurderingen, må man prøve å fastslå om:

- (a) forskjellen i læringsutbytte mellom den utenlandske kvalifikasjonen og den relevante kvalifikasjonen i landet der det søkes om godkjenning, er så vesentlig at den utenlandske ikke kan godkjennes slik søkeren ønsker. Dersom det er slik må vurderingen slå fast om det kan gis alternativ-, delvis- og/eller godkjenning med visse forbehold;
- (b) forskjellene i adgang til videre aktiviteter (for eksempel videre studier, forskningsaktivitet og lønnet arbeid) mellom den utenlandske kvalifikasjonen og den aktuelle kvalifikasjonen i landet der det søkes om godkjenning, er så vesentlig at den utenlandske kvalifikasjonen ikke kan godkjennes slik søkeren ber om. Dersom det er slik, må vurderingen slå fast om det kan gis en alternativ, delvis og/eller godkjenning med visse forbehold;
- (c) forskjellene i nøkkelementene av programmet/programmene som fører fram til den aktuelle kvalifikasjonen i landet der det søkes om godkjenning er så vesentlig at den utenlandske kvalifikasjonen ikke kan godkjennes slik søkeren ber om. Der-som det er slik, må vurderingen slå fast om det kan gis en alternativ, delvis og/eller godkjenning med visse forbehold. Sammenlignbarheten av programelementene må imidlertid bare analyseres for å sammenligne utbytte og adgang til videre aktiviteter og ikke i seg selv som en nødvendig forutsetning for godkjenningen;
- (d) godkjenningsmyndighetene kan dokumentere at forskjellen mellom kvaliteten av programmet og/eller institusjonen som utstedte kvalifikasjonen, og kvaliteten av programmene og/eller institusjonene som utsteder kvalifikasjoner tilsvarende de kvalifikasjonene søkeren ønsker godkjenning for, er så vesentlig at den uten-landske kvalifikasjonen ikke kan godkjennes slik søkeren ber om. Dersom det er slik, må vurderingen slå fast om det kan gis en alternativ, delvis og/eller godkjenning med visse forbehold.

38. Hvis det følger formelle rettigheter med en viss utenlandsk kvalifikasjon i hjemlandet, må kvalifikasjonen vurderes med henblikk på å gi innehaveren tilsvarende formelle rettigheter i vertslandet, med forbehold om at det finnes slike rettigheter og at de stammer fra det læringsutbyttet som godtgjøres av kvalifikasjonen.

39. Godkjenning av kvalifikasjoner som er utstedt for flere år siden og/eller under tidligere høyere utdanningsstrukturer kan by på andre utfordringer enn godkjenning av nyere kvalifikasjoner. Følgende må vurderes:

- (a) I hvilken grad en kvalifikasjon er foreldet avhenger av faget den kvalifiserer for og aktivitetene til søkeren siden kvalifikasjonen ble utstedt.
- (b) Hvis kvalifikasjonene ble utstedt under tidligere strukturer, må godkjenningsmyndighetene forholde seg til hvilken status kvalifikasjonen har i landet der den er utstedt. Hvis det eksisterer et nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk i det utstedende landet, må det fastslås om det inkluderer tidligere kvalifikasjoner.
- (c) I allmennhet må eldre kvalifikasjoner godkjennes på linje med lignende kvalifikasjoner utstedt i landet der det søkes godkjenning, og man må ta hensyn til formålet godkjenningen søkes for. Det kan vurderes om relevant arbeidserfaring kan kompensere for foreldede kvalifikasjoner.

40. Godkjenningsmyndigheter må oppfordres til å konsentrere seg om læringsutbyttet så vel som kvaliteten av programmet og vurdere programmets varighet bare som en av indikasjonene på prestasjonsnivået ved slutten av programmet. Under vurderingsprosessen må man være klar over at godkjenning av tidligere læring, overføring av studiepoeng, forskjellige former for adgang til høyere utdanning, akademiske fellesgrader og livslang læring, alle vil forkorte tidsrammen for gjennomføring av visse akademiske kvalifikasjoner uten at det reduserer læringsutbyttet, og en beslutning om å ikke gi godkjenning må ikke motiveres bare på grunnlag av gjennomføringstiden.

41. Evalueringen av en utenlandsk kvalifikasjon må konsentrere seg om kvalifikasjonen det søkes godkjenning for. Tidligere utdanningsnivå må vurderes bare hvis disse nivåene har betydelig innvirkning på utfallet av evalueringen, og må så langt mulig begrenses til kvalifikasjoner på nivået rett under kvalifikasjonen det søkes godkjenning for.

42. Når vurderingen foretas, må godkjenningsmyndighetene bruke sin kompetanse og fagkyndighet og merke seg alle offentliggjorte opplysninger som har betydning for saken. Hvis det finnes tilstrekkelige opplysninger om læringsutbyttet, må dette ha forrang i evalueringen framfor utdanningsprogrammet som har ført fram til kvalifikasjonen.

VI Utfallet av vurderingen

43. Avhengig av nasjonale lover og praksis kan resultatet av vurderingen av en utenlandsk kvalifikasjon ta form av:

- (a) et vedtak om godkjenning,
- (b) råd til en annen institusjon, som så vil ta avgjørelsen om godkjenning,

- (c) en erklæring til søkeren eller til andre interesserte parter (f.eks. nåværende eller potensielle arbeidsgivere, høyere utdanningsinstitusjoner etc.) der den utenlandske kvalifikasjonen sammenlignes med lignende kvalifikasjoner i landet der det søkes godkjenning, uten at dette er en formell avgjørelse om godkjenning,
- (d) eventuelle andre råd til søkeren.

Søkeren må opplyses om status for den vurderingen han/hun får.

44. Hvis det ikke kan gis godkjenning slik søkeren ønsker, må godkjenningsmyndighetene hjelpe søkeren med å identifisere tiltak han/hun kan gjennomføre for å oppnå godkjenning på et senere tidspunkt.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

European Treaty Series - No. 165

Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region

Lisbon, 11.IV.1997

The Parties to this Convention,

Conscious of the fact that the right to education is a human right, and that higher education, which is instrumental in the pursuit and advancement of knowledge, constitutes an exceptionally rich cultural and scientific asset for both individuals and society;

Considering that higher education should play a vital role in promoting peace, mutual understanding and tolerance, and in creating mutual confidence among peoples and nations;

Considering that the great diversity of education systems in the European region reflects its cultural, social, political, philosophical, religious and economic diversity, an exceptional asset which should be fully respected;

Desiring to enable all people of the region to benefit fully from this rich asset of diversity by facilitating access by the inhabitants of each State and by the students of each Party's educational institutions to the educational resources of the other Parties, more specifically by facilitating their efforts to continue their education or to complete a period of studies in higher education institutions in those other Parties;

Considering that the recognition of studies, certificates, diplomas and degrees obtained in another country of the European region represents an important measure for promoting academic mobility between the Parties;

Attaching great importance to the principle of institutional autonomy, and conscious of the need to uphold and protect this principle;

Convinced that a fair recognition of qualifications is a key element of the right to education and a responsibility of society;

Having regard to the Council of Europe and UNESCO Conventions covering academic recognition in Europe:

European Convention on the Equivalence of Diplomas leading to Admission to Universities (1953, ETS No. 15), and its Protocol (1964, ETS No. 49);

European Convention on the Equivalence of Periods of University Study (1956, ETS No. 21);

European Convention on the Academic Recognition of University Qualifications (1959, ETS No. 32);

Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region (1979);

European Convention on the General Equivalence of Periods of University Study (1990, ETS No. 138);

Having regard also to the International Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in the Arab and European States bordering on the Mediterranean (1976), adopted within the framework of UNESCO and partially covering academic recognition in Europe;

Mindful that this Convention should also be considered in the context of the UNESCO conventions and the International Recommendation covering other Regions of the world, and of the need for an improved exchange of information between these Regions;

Conscious of the wide ranging changes in higher education in the European region since these Conventions were adopted, resulting in considerably increased diversification within and between national higher education systems, and of the need to adapt the legal instruments and practice to reflect these developments;

Conscious of the need to find common solutions to practical recognition problems in the European region;

Conscious of the need to improve current recognition practice and to make it more transparent and better adapted to the current situation of higher education in the European region;

Confident of the positive significance of a Convention elaborated and adopted under the joint auspices of the Council of Europe and UNESCO providing a framework for the further development of recognition practices in the European region;

Conscious of the importance of providing permanent implementation mechanisms in order to put the principles and provisions of the current Convention into practice,

Have agreed as follows:

SECTION I. DEFINITIONS

Article I

For the purposes of this Convention, the following terms shall have the following meaning:

Access (to higher education)

The right of qualified candidates to apply and to be considered for admission to higher education.

Admission (to higher education institutions and programmes)

The act of, or system for, allowing qualified applicants to pursue studies in higher education at a given institution and/or a given programme.

Assessment (of institutions or programmes)

The process for establishing the educational quality of a higher education institution or programme.

Assessment (of individual qualifications)

The written appraisal or evaluation of an individual's foreign qualifications by a competent body.

Competent recognition authority

A body officially charged with making binding decisions on the recognition of foreign qualifications.

Higher education

All types of courses of study, or sets of courses of study, training or training for research at the post secondary level which are recognized by the relevant authorities of a Party as belonging to its higher education system.

Higher education institution

An establishment providing higher education and recognized by the competent authority of a Party as belonging to its system of higher education.

Higher education programme

A course of study recognized by the competent authority of a Party as belonging to its system of higher education, and the completion of which provides the student with a higher education qualification.

Period of study

Any component of a higher education programme which has been evaluated and documented and, while not a complete programme of study in itself, represents a significant acquisition of knowledge or skill.

Qualification

A. Higher education qualification

Any degree, diploma or other certificate issued by a competent authority attesting the successful completion of a higher education programme.

B. Qualification giving access to higher education

Any diploma or other certificate issued by a competent authority attesting the successful completion of an education programme and giving the holder of the qualification the right to be considered for admission to higher education (cf. the definition of access).

Recognition

A formal acknowledgement by a competent authority of the value of a foreign educational qualification with a view to access to educational and/or employment activities.

Requirement

A. General requirements

Conditions that must in all cases be fulfilled for access to higher education, or to a given level thereof, or for the award of a higher education qualification at a given level.

B. Specific requirements

Conditions that must be fulfilled, in addition to the general requirements, in order to gain admission to a particular higher education programme, or for the award of a specific higher education qualification in a particular field of study.

SECTION II. THE COMPETENCE OF AUTHORITIES

Article II.1

1. Where central authorities of a Party are competent to make decisions in recognition cases, that Party shall be immediately bound by the provisions of this Convention and shall take the necessary measures to ensure the implementation of its provisions on its territory.

Where the competence to make decisions in recognition matters lies with components of the Party, the Party shall furnish one of the depositaries with a brief statement of its constitutional situation or structure at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or any time thereafter. In such cases, the competent authorities of the components of the Parties so designated shall take the necessary measures to ensure implementation of the provisions of this Convention on their territory.

2. Where the competence to make decisions in recognition matters lies with individual higher education institutions or other entities, each Party according to its constitutional situation or structure shall transmit the text of this convention to these institutions or entities and shall take all possible steps to encourage the favourable consideration and application of its provisions.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall apply, *mutatis mutandis*, to the obligations of the Parties under subsequent articles of this Convention.

Article II.2

At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any time thereafter, each State, the Holy See or the European Community shall inform either depositary of the present Convention of the authorities which are competent to make different categories of decisions in recognition cases.

Article II.3

Nothing in this Convention shall be deemed to derogate from any more favourable provisions concerning the recognition of qualifications issued in one of the Parties contained in or stemming from an existing or a future treaty to which a Party to this Convention may be or may become a party.

SECTION III. BASIC PRINCIPLES RELATED TO THE ASSESSMENT OF QUALIFICATIONS

Article III.1

1. Holders of qualifications issued in one of the Parties shall have adequate access, upon request to the appropriate body, to an assessment of these qualifications.
2. No discrimination shall be made in this respect on any ground such as the applicant's gender, race, colour, disability, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, association with a national minority, property, birth or other status, or on the grounds of any other circumstance not related to the merits of the qualification for which recognition is sought. In order to assure this right, each Party undertakes to make appropriate arrangements for the assessment of an application for recognition of qualifications solely on the basis of the knowledge and skills achieved.

Article III.2

Each Party shall ensure that the procedures and criteria used in the assessment and recognition of qualifications are transparent, coherent and reliable.

Article III.3

1. Decisions on recognition shall be made on the basis of appropriate information on the qualifications for which recognition is sought.
2. In the first instance, the responsibility for providing adequate information rests with the applicant, who shall provide such information in good faith.
3. Notwithstanding the responsibility of the applicant, the institutions having issued the qualifications in question shall have a duty to provide, upon request of the applicant and within reasonable limits, relevant information to the holder of the qualification, to the institution, or to the competent authorities of the country in which recognition is sought.
4. The Parties shall instruct or encourage, as appropriate, all education institutions belonging to their education systems to comply with any reasonable request for information for the purpose of assessing qualifications earned at the said institutions.
5. The responsibility to demonstrate that an application does not fulfil the relevant requirements lies with the body undertaking the assessment.

Article III.4

Each Party shall ensure, in order to facilitate the recognition of qualifications, that adequate and clear information on its education system is provided.

Article III.5

Decisions on recognition shall be made within a reasonable time limit specified beforehand by the competent recognition authority and calculated from the time all necessary information in the case has been provided. If recognition is withheld, the reasons for the refusal to grant recognition shall be stated, and information shall be given concerning possible measures the applicant may take in order to obtain recognition at a later stage. If recognition is withheld, or if no decision is taken, the applicant shall be able to make an appeal within a reasonable time limit.

SECTION IV. RECOGNITION OF QUALIFICATIONS GIVING ACCESS TO HIGHER EDUCATION

Article IV.1

Each Party shall recognize the qualifications issued by other Parties meeting the general requirements for access to higher education in those Parties for the purpose of access to programmes belonging to its higher education system, unless a substantial difference can be shown between the general requirements for access in the Party in which the qualification was obtained and in the Party in which recognition of the qualification is sought.

Article IV.2

Alternatively, it shall be sufficient for a Party to enable the holder of a qualification issued in one of the other Parties to obtain an assessment of that qualification, upon request by the holder, and the provisions of Article IV.1 shall apply *mutatis mutandis* to such a case.

Article IV.3

Where a qualification gives access only to specific types of institutions or programmes of higher education in the Party in which the qualification was obtained, each other Party shall grant holders of such qualifications access to similar specific programmes in institutions belonging to its higher education system, unless a substantial difference can be demonstrated between the requirements for access in the Party in which the qualification was obtained and the Party in which recognition of the qualification is sought.

Article IV.4

Where admission to particular higher education programmes is dependent on the fulfilment of specific requirements in addition to the general requirements for access, the competent authorities of the Party concerned may impose the additional requirements equally on holders of qualifications obtained in the other Parties or assess whether applicants with qualifications obtained in other Parties fulfil equivalent requirements.

Article IV.5

Where, in the Party in which they have been obtained, school leaving certificates give access to higher education only in combination with additional qualifying examinations as a prerequisite for access, the other Parties may make access conditional on these requirements or offer an alternative for satisfying such additional requirements within their own educational systems. Any State, the Holy See or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any time thereafter, notify one of the depositaries that it avails itself of the provisions of this Article, specifying the Parties in regard to which it intends to apply this Article as well as the reasons therefor.

Article IV.6

Without prejudice to the provisions of Articles IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 and IV.5, admission to a given higher education institution, or to a given programme within such an institution, may be restricted or selective. In cases in which admission to a higher education institution and/or programme is selective, admission procedures should be designed with a view to ensuring that the assessment of foreign qualifications is carried out according to the principles of fairness and non-discrimination described in Section III.

Article IV.7

Without prejudice to the provisions of Articles IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 and IV.5, admission to a given higher education institution may be made conditional on demonstration by the applicant of sufficient competence in the language or languages of instruction of the institution concerned, or in other specified languages.

Article IV.8

In the Parties in which access to higher education may be obtained on the basis of non-traditional qualifications, similar qualifications obtained in other Parties shall be assessed in a similar manner as non-traditional qualifications earned in the Party in which recognition is sought.

Article IV.9

For the purpose of admission to programmes of higher education, each Party may make the recognition of qualifications issued by foreign educational institutions operating in its territory contingent upon specific requirements of national legislation or specific agreements concluded with the Party of origin of such institutions.

SECTION V. RECOGNITION OF PERIODS OF STUDY

Article V.1

Each Party shall recognize periods of study completed within the framework of a higher education programme in another Party. This recognition shall comprise such periods of study towards the completion of a higher education programme in the Party in which recognition is sought, unless substantial differences can be shown between the periods of study completed in another Party and the part of the higher education programme which they would replace in the Party in which recognition is sought.

Article V.2

Alternatively, it shall be sufficient for a Party to enable a person who has completed a period of study within the framework of a higher education programme in another Party to obtain an assessment of that period of study, upon request by the person concerned, and the provisions of Article V.1 shall apply *mutatis mutandis* to such a case.

Article V.3

In particular, each Party shall facilitate recognition of periods of study when:

- a. there has been a previous agreement between, on the one hand, the higher education institution or the competent authority responsible for the relevant period of study and, on the other hand, the higher education institution or the competent recognition authority responsible for the recognition that is sought; and
- b. the higher education institution in which the period of study has been completed has issued a certificate or transcript of academic records attesting that the student has successfully completed the stipulated requirements for the said period of study.

SECTION VI. RECOGNITION OF HIGHER EDUCATION QUALIFICATIONS

Article VI.1

To the extent that a recognition decision is based on the knowledge and skills certified by the higher education qualification, each Party shall recognize the higher education qualifications conferred in another Party, unless a substantial difference can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the Party in which recognition is sought.

Article VI.2

Alternatively, it shall be sufficient for a Party to enable the holder of a higher education qualification issued in one of the other Parties to obtain an assessment of that qualification, upon request by the holder, and the provisions of Article VI.1 shall apply *mutatis mutandis* to such a case.

Article VI.3

Recognition in a Party of a higher education qualification issued in another Party shall have one or both of the following consequences:

- a. access to further higher education studies, including relevant examinations, and/or to preparations for the doctorate, on the same conditions as those applicable to holders of qualifications of the Party in which recognition is sought;
- b. the use of an academic title, subject to the laws and regulations of the Party or a jurisdiction thereof, in which recognition is sought.

In addition, recognition may facilitate access to the labour market subject to laws and regulations of the Party, or a jurisdiction thereof, in which recognition is sought.

Article VI.4

An assessment in a Party of a higher education qualification issued in another Party may take the form of:

- a. advice for general employment purposes;
- b. advice to an educational institution for the purpose of admission into its programmes;
- c. advice to any other competent recognition authority.

Article VI.5

Each Party may make the recognition of higher education qualifications issued by foreign educational institutions operating in its territory contingent upon specific requirements of national legislation or specific agreements concluded with the Party of origin of such institutions.

**SECTION VII. RECOGNITION OF QUALIFICATIONS HELD BY REFUGEES,
DISPLACED PERSONS AND PERSONS IN A REFUGEE-LIKE SITUATION**

Article VII

Each Party shall take all feasible and reasonable steps within the framework of its education system and in conformity with its constitutional, legal, and regulatory provisions to develop procedures designed to assess fairly and expeditiously whether refugees, displaced persons and persons in a refugee-like situation fulfil the relevant requirements for access to higher education, to further higher education programmes or to employment activities, even in cases in which the qualifications obtained in one of the Parties cannot be proven through documentary evidence.

SECTION VIII. INFORMATION ON THE ASSESSMENT OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROGRAMMES

Article VIII.1

Each Party shall provide adequate information on any institution belonging to its higher education system, and on any programme operated by these institutions, with a view to enabling the competent authorities of other Parties to ascertain whether the quality of the qualifications issued by these institutions justifies recognition in the Party in which recognition is sought. Such information shall take the following form:

- a. in the case of Parties having established a system of formal assessment of higher education institutions and programmes: information on the methods and results of this assessment, and of the standards of quality specific to each type of higher education institution granting, and to programmes leading to, higher education qualifications;
- b. in the case of Parties which have not established a system of formal assessment of higher education institutions and programmes: information on the recognition of the various qualifications obtained at any higher education institution, or within any higher education programme, belonging to their higher education systems.

Article VIII.2

Each Party shall make adequate provisions for the development, maintenance and provision of:

- a. an overview of the different types of higher education institutions belonging to its higher education system, with the typical characteristics of each type of institution;
- b. a list of recognized institutions (public and private) belonging to its higher education system, indicating their powers to award different types of qualifications and the requirements for gaining access to each type of institution and programme;
- c. a description of higher education programmes;
- d. a list of educational institutions located outside its territory which the Party considers as belonging to its education system.

SECTION IX. INFORMATION ON RECOGNITION MATTERS

Article IX.1

In order to facilitate the recognition of qualifications concerning higher education, the Parties undertake to establish transparent systems for the complete description of the qualifications obtained.

Article IX.2

1. Acknowledging the need for relevant, accurate and up-to-date information, each Party shall establish or maintain a national information centre and shall notify one of the depositaries of its establishment, or of any changes affecting it.
2. In each Party, the national information centre shall:
 - a. facilitate access to authoritative and accurate information on the higher education system and qualifications of the country in which it is located;
 - b. facilitate access to information on the higher education systems and qualifications of the other Parties;
 - c. give advice or information on recognition matters and assessment of qualifications, in accordance with national laws and regulations.
3. every national information centre shall have at its disposal the necessary means to enable it to fulfil its functions.

Article IX.3

The Parties shall promote, through the national information centres or otherwise, the use of the UNESCO/Council of Europe Diploma Supplement or any other comparable document by the higher education institutions of the Parties.

SECTION X. IMPLEMENTATION MECHANISMS

Article X.1

The following bodies shall oversee, promote and facilitate the implementation of the Convention:

- a. the Committee of the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region;
- b. the European Network of National Information Centres on academic mobility and recognition (the ENIC Network), established by decision of the Committee of Ministers of the Council of Europe on 9 June 1994 and the UNESCO Regional Committee for Europe on 18 June 1994.

Article X.2

1. The Committee of the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region (hereafter referred to as "the Committee") is hereby established. It shall be composed of one representative of each Party.
2. For the purposes of Article X.2, the term "Party" shall not apply to the European Community.
3. The States mentioned in Article XI.1.1 and the Holy See, if they are not Parties to this Convention, the European Community and the President of the ENIC Network may participate in the meetings of the Committee as observers. Representatives of governmental and non-governmental organizations active in the field of recognition in the Region may also be invited to attend meetings of the Committee as observers.
4. The President of the UNESCO Regional Committee for the Application of the Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region shall also be invited to participate in the meetings of the Committee as an observer.
5. The Committee shall promote the application of this Convention and shall oversee its implementation. To this end it may adopt, by a majority of the Parties, recommendations, declarations, protocols and models of good practice to guide the competent authorities of the Parties in their implementation of the Convention and in their consideration of applications for the recognition of higher education qualifications. While they shall not be bound by such texts, the Parties shall use their best endeavours to apply them, to bring the texts to the attention of the competent authorities and to encourage their application. The Committee shall seek the opinion of the ENIC Network before making its decisions.

6. The Committee shall report to the relevant bodies of the Council of Europe and UNESCO.
7. The Committee shall maintain links to the UNESCO Regional Committees for the Application of Conventions on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education adopted under the auspices of UNESCO.
8. A majority of the Parties shall constitute a quorum.
9. The Committee shall adopt its Rules of Procedure. It shall meet in ordinary session at least every three years. The Committee shall meet for the first time within a year of the entry into force of this Convention.
10. The Secretariat of the Committee shall be entrusted jointly to the Secretary General of the Council of Europe and to the Director-General of UNESCO.

Article X.3

1. Each Party shall appoint as a member of the European network of national information centres on academic mobility and recognition (the ENIC Network) the national information centre established or maintained under Article IX.2. In cases in which more than one national information centre is established or maintained in a Party under Article IX.2, all these shall be members of the Network, but the national information centres concerned shall dispose of only one vote.
2. The ENIC Network shall, in its composition restricted to national information centres of the Parties to this Convention, uphold and assist the practical implementation of the Convention by the competent national authorities. The Network shall meet at least once a year in plenary session. It shall elect its President and Bureau in accordance with its terms of reference.
3. The Secretariat of the ENIC Network shall be entrusted jointly to the Secretary General of the Council of Europe and to the Director-General of UNESCO.
4. The Parties shall cooperate, through the ENIC Network, with the national information centres of other Parties, especially by enabling them to collect all information of use to the national information centres in their activities relating to academic recognition and mobility.

SECTION XI. FINAL CLAUSES

Article XI.1

- 1 This Convention shall be open for signature by:
 - a. the member States of the Council of Europe;
 - b. the member States of the UNESCO Europe Region;
 - c. any other signatory, contracting State or party to the European Cultural Convention of the Council of Europe and/or to the UNESCO Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region,

which have been invited to the Diplomatic Conference entrusted with the adoption of this Convention.
2. These States and the Holy See may express their consent to be bound by:
 - a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b. signature, subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
 - c. accession.
3. Signatures shall be made with one of the depositaries. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with one of the depositaries.

Article XI.2

This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of the period of one month after five States, including at least three member States of the Council of Europe and/or the UNESCO Europe Region, have expressed their consent to be bound by the Convention. It shall enter into force for each other State on the first day of the month following the expiration of the period of one month after the date of expression of its consent to be bound by the Convention.

Article XI.3

1. After the entry into force of this Convention, any State other than those falling into one of the categories listed under Article XI.1 may request accession to this Convention. Any request to this effect shall be addressed to one of the depositaries, who shall transmit it to the Parties at least three months before the meeting of the Committee of the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region. The

depository shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the Executive Board of UNESCO.

2. The decision to invite a State which so requests to accede to this Convention shall be taken by a two-thirds majority of the Parties.
3. After the entry into force of this Convention the European Community may accede to it following a request by its member States, which shall be addressed to one of the depositaries. In this case, Article XI.3.2 shall not apply.
4. In respect of any acceding States or the European Community, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of the period of one month after the deposit of the instrument of accession with one of the depositaries.

Article XI.4

- 1 Parties to this Convention which are at the same time parties to one or more of the following Conventions:

European Convention on the Equivalence of Diplomas leading to Admission to Universities (1953, ETS No. 15), and its Protocol (1964, ETS No. 49);

European Convention on the Equivalence of Periods of University Study (1956, ETS No. 21);

European Convention on the Academic Recognition of University Qualifications (1959, ETS No. 32);

International Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in the Arab and European States bordering on the Mediterranean (1976);

Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region (1979);

European Convention on the General Equivalence of Periods of University Study (1990, ETS No. 138),

- a. shall apply the provisions of the present Convention in their mutual relations;
- b. shall continue to apply the above mentioned Conventions to which they are a party in their relations with other States party to those Conventions but not to the present Convention.

- 2 The Parties to this Convention undertake to abstain from becoming a party to any of the Conventions mentioned in paragraph 1, to which they are not already a party, with the exception of the International Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in the Arab and European States bordering on the Mediterranean.

Article XI.5

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of receipt of such declaration by the depositary.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of receipt of such notification by the depositary.

Article XI.6

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the depositaries.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of twelve months after the date of receipt of the notification by the depositary. However, such denunciation shall not affect recognition decisions taken previously under the provisions of this Convention.
3. Termination or suspension of the operation of this Convention as a consequence of a violation by a Party of a provision essential to the accomplishment of the object or purpose of this Convention shall be addressed in accordance with international law.

Article XI.7

1. Any State, the Holy See or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to apply, in whole or in part, one or more of the following Articles of this Convention:

Article IV.8

Article V.3

Article VI.3

Article VIII.2

Article IX.3

No other reservation may be made.

2. Any Party which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the depositary.
3. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article XI.8

1. Draft amendments to this Convention may be adopted by the Committee of the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region by a two-thirds majority of the Parties. Any draft amendment so adopted shall be incorporated into a Protocol to this Convention. The Protocol shall specify the modalities for its entry into force which, in any event, shall require the expression of consent by the Parties to be bound by it.
2. No amendment may be made to Section III of this Convention under the procedure of paragraph 1 above.
3. Any proposal for amendments shall be communicated to one of the depositaries, who shall transmit it to the Parties at least three months before the meeting of the Committee. The depositary shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the Executive Board of UNESCO.

Article XI.9

1. The Secretary General of the Council of Europe and the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization shall be the depositaries of this Convention.
2. The depositary with whom an act, notification or communication has been deposited shall notify the Parties to this Convention, as well as the other member States of the Council of Europe and/or of the UNESCO Europe Region of:
 - a. any signature;
 - b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
 - c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles XI.2 and XI.3.4;
 - d. any reservation made in pursuance of the provisions of Article XI.7 and the withdrawal of any reservations made in pursuance of the provisions of Article XI.7;
 - e. any denunciation of this Convention in pursuance of Article XI.6;
 - f. any declarations made in accordance with the provisions of Article II.1, or of Article II.2;
 - g. any declarations made in accordance with the provisions of Article IV.5;
 - h. any request for accession made in accordance with the provisions of Article XI.3;
 - i. any proposal made in accordance with the provisions of Article XI.8;
 - j. any other act, notification or communication relating to this Convention.
3. The depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of this Convention shall immediately inform the other depositary thereof.

In witness thereof the undersigned representatives, being duly authorized, have signed this Convention.

Done at Lisbon on 11 April 1997, in the English, French, Russian and Spanish languages, the four texts being equally authoritative, in two copies, one of which

shall be deposited in the archives of the Council of Europe and the other in the archives of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. A certified copy shall be sent to all the States referred to in Article XI.1, to the Holy See and to the European Community and to the Secretariat of the United Nations.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

COUNCIL OF EUROPE CONSEIL DE L'EUROPE

Strasbourg/Paris, 23th June 2010

Revised Recommendation on Criteria and Procedures for the Assessment of Foreign Qualifications **(adopted by the Lisbon Recognition Convention Committee at its fifth meeting, Sèvres)**

Directorate General IV: Education, Culture and Heritage, Youth and Sport
(Directorate of School, Out-of-School and Higher Education/Higher Education and Research Division), UNESCO Division of Higher Education

**Revised Recommendation on Criteria and Procedures for
the Assessment of Foreign Qualifications
(adopted by the Lisbon Recognition Convention Committee
at its fifth meeting, Sèvres, 23 June 2010)**

Preamble

The Committee of the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region,

Considering that the aim of the Council of Europe and UNESCO is to achieve greater unity between their members, and that this aim can be pursued notably by common action in cultural matters;

Having regard to the Council of Europe/UNESCO Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region;

Having regard to the European Cultural Convention;

Having regard to European Conventions Nos. 15 on the Equivalence of Diplomas leading to Admission to Universities, 21 on the Equivalence of Periods of University Study, 32 on the Academic Recognition of University Qualifications, 49 Protocol to the European Convention on the Equivalence of Diplomas leading to Admission to Universities and 138 on the General Equivalence of Periods of University Study as well as European Agreement No. 69 on the portability of student grants;

Having regard to the UNESCO Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region and signatories to the Convention;

Having regard to the two declarations on the application of European Convention No. 15 and to the General Declaration on the European Equivalence Conventions;

Having regard to the Declaration of the European Ministers of Education in Bologna on 19 June 1999, and the subsequent communiqués of the Ministerial meetings;

Having regard to the Diploma Supplement elaborated jointly by the European Commission, the Council of Europe and UNESCO, the UNESCO/Council of Europe Code of Good Practice in the Provision of Transnational Education, the Recommendation on the Recognition of Joint Degrees, the European Credit Transfer and Accumulation System (ECTS), and to the national and European higher education and lifelong learning qualifications frameworks;

Having regard to the practical action in favour of improving the recognition of qualifications concerning higher education carried out by the Council of Europe/UNESCO European Network of national information centres on academic recognition and mobility ("the ENIC Network");

Considering that the Council of Europe and UNESCO have always encouraged academic mobility as a means for better understanding of the various cultures and languages, and without any form of racial, religious, political or sexual discrimination;

Considering that studying or working in a foreign country is likely to contribute to an individual's cultural and academic enrichment, as well as to improve the individual's career prospects;

Considering that the recognition of qualifications is an essential precondition for both academic and professional mobility;

Recommends the governments of States party to the Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region¹:

- i. to take into account, in the establishment of their recognition policies, the principles set out in the appendix hereto;
- ii. to draw these principles to the attention of the competent bodies concerned, so that they can be considered and taken into account;
- iii. to promote implementation of these principles by government agencies and local and regional authorities and by higher education institutions within the limits imposed by the autonomy of higher education institutions;
- iv. to ensure that this Recommendation is distributed as widely as possible among all persons and bodies concerned with the recognition of qualifications concerning higher education;

Invites the Secretary General of the Council of Europe and the Director-General of UNESCO, as appropriate, to transmit this Recommendation to the governments of those States which have been invited to the Diplomatic Conference entrusted with the adoption of the Lisbon Recognition Convention but which have not become parties to that Convention.

¹ *In this Recommendation, this Convention will be referred to as "the Lisbon Recognition Convention".*

REVISED RECOMMENDATION ON PROCEDURES AND CRITERIA FOR THE ASSESSMENT OF FOREIGN QUALIFICATIONS AND PERIODS OF STUDY

I. General considerations

1. The present Recommendation is adopted within the framework of the Lisbon Recognition Convention and applies to the Parties of this Convention. The principles and practices described in this Recommendation can, however, also be equally well applied to the recognition of qualifications issued in other countries or under transnational education arrangements, to the recognition of joint degrees and to the recognition of qualifications in countries other than those party to the Lisbon Recognition Convention.

2. The Recommendation codifies established best practice among competent recognition authorities and builds on this practice in suggesting further improvements. The provisions of the Recommendation are in particular directed at recognition cases where a complex assessment is required. It is realised that some cases may be treated in a simpler way.

II. Definitions

3. Terms defined in the Lisbon Recognition Convention are used in the same sense in the present Recommendation, and reference is made to the definition of these terms in Section I of the Convention. The provisions pertaining to the competent recognition authorities shall also be applied, *mutatis mutandis*, to authorities and individuals responsible for the assessment of foreign qualifications and for the provision of information on qualifications and their recognition. Terms that specifically refer to the provision of transnational education are defined in the UNESCO/Council of Europe Code of Good Practice in the Provision of Transnational Education. Terms that specifically refer to joint degrees are defined in the Recommendation on the Recognition of Joint Degrees.

III. General principles

4. Holders of foreign qualifications shall have adequate access, upon request, to an assessment of their qualifications.

5. The provisions referring to the assessment of foreign qualifications shall apply, *mutatis mutandis*, to the assessment of periods of study.

6. Procedures and criteria for the assessment of foreign qualifications should be transparent, coherent and reliable, and they should periodically be reviewed with a view to increasing transparency, taking account of developments in the education field and eliminating requirements leading to undue complications in the procedure.

7. In the assessment of foreign qualifications concerning higher education, the international and national legal frameworks should be applied in a flexible way with a view to making recognition possible. In cases where existing national laws conflict with

the present Recommendation, States are encouraged carefully to consider whether national laws may be amended.

8. Where, after thorough consideration of the case, the competent recognition authority reaches the conclusion that recognition cannot be granted in accordance with the applicant's request, alternative or partial recognition should be considered, where possible.

9. In all cases where the decision is different from the recognition requested by the applicant, including in cases where no form of recognition is possible, the competent recognition authority should inform the applicant of the reasons for the decision reached and his or her possibilities for appealing against it.

10. The assessment criteria contained in this Recommendation have been drawn up with a view to increasing the consistency of the procedures and use of criteria for the assessment of foreign qualifications, thus assuring that similar recognition cases will be considered in reasonably similar ways by all parties to the Convention. It is nevertheless realised that a margin of flexibility in making recognition decisions is essential, and that decisions will to some extent vary according to national systems of education.

11. The procedural recommendations contained in the present document aim at making assessment procedures more consistent and transparent and at assuring all applicants a fair consideration of their application. The recommendations on procedures and criteria to be followed are equally valid regardless of whether the outcome of the assessment procedure is:

- (i) a recognition decision;
- (ii) advice to the competent recognition authority making the decision;
- (iii) a statement addressed to individual(s), institution(s), potential employer(s) or others.

It is recommended that applicants have access to an assessment relevant to the case.

12. While the aim of assessments should be to assess applicants' foreign qualifications in qualitative terms, it is realised that quantitative criteria will have to be used to a certain extent. Their use should, however, be limited to cases where quantitative criteria are relevant to quality and may supplement qualitative criteria.

13. Where learning outcomes are clearly documented, for example in a the European Commission/Council of Europe/UNESCO Diploma Supplement, or comparable documents, assessment should take these into consideration.

IV. Assessment procedures

Information to applicants

14. The competent recognition authorities should give all applicants an acknowledgement of the receipt of their application.

15. The competent recognition authorities should publish standardised information on the procedures and criteria for the assessment of foreign qualifications concerning higher education. This information should automatically be given to all applicants as well as to persons making preliminary inquiries about the assessment of their foreign qualifications.

16. The time normally required to process recognition applications, counted from such time as all relevant information has been provided by applicants and/or higher education institutions has to be specified to applicants. In the event that the recognition process is delayed, the applicant should be informed of the delay, the reason for it and notified of a date when a decision can be expected. Applications should be processed as promptly as possible, and the time of processing should not exceed four months.

17. Competent recognition authorities should provide advice to individuals enquiring about the possibilities and procedures for submitting formal applications for the recognition or assessment of their foreign qualifications. As appropriate, in the best interests of the individual, advice should also be provided in the course of, as well as after, the formal assessment of the applicants' qualifications, if required.

18. Competent recognition authorities should draw up an inventory of typical recognition cases and/or a comparative overview of other education systems or qualifications in relation to that of their own country as an aid in making recognition decisions consistent. They should consider whether this information could be made available to applicants with the proviso that this information serve only as an indicative guide, and that each application will be assessed on an individual basis.

Information on the qualification for which recognition is sought

19. The responsibility for providing information on the qualification for which recognition is sought is shared by applicants, higher education institutions at which the qualifications in question were awarded and the competent recognition authority undertaking the assessment as specified in the Lisbon Recognition Convention, in particular in its Articles III.3 and III.4. Higher education institutions are strongly encouraged to issue a diploma supplement in order to facilitate the assessment of the qualifications concerned.

20. In cases where refugees, persons in a refugee-like situation or others for good reason cannot document the qualifications they claim, competent recognition authorities are encouraged to create and use a "background paper" giving an overview of the qualifications or periods of study claimed with all available documents and supporting evidence.

Fees

21. The competent recognition authorities should consider whether it is possible to provide for assessment of foreign qualifications as a public service free of charge. Where this is not feasible, fees should be kept as low as possible and should not be so high as to constitute a barrier to the assessment of foreign qualifications.

22. In deciding the size of any fees charged, due account should be taken of the cost of living and the level of salaries and student support in the country concerned. Special measures aimed at low income groups, refugees and displaced persons and other disadvantaged groups should be considered in order to ensure that no applicant is prevented from seeking recognition of his or her foreign qualifications because of the costs involved.

Translation

23. Requirements for the translation of documents should be carefully weighed and clearly specified, especially as concerns the need for authorised translations by sworn translators. It should be considered whether requirements for translation could be limited to key documents, and whether documents in certain foreign languages, to be specified by the competent recognition authorities, could be accepted without translation. The countries concerned are encouraged to revise any current laws preventing the acceptance of documents in non-national languages without translation. The use of the Diploma Supplement (where available) should reduce the need for translation of other key documents.

24. As a rule, titles of foreign qualifications should be provided in the original language, without translation.

Verification of the authenticity of documents

25. In view of the occurrence of falsified documents, verification of their authenticity is important. Such verification seeks to establish:

- (i) whether the documents in question are genuine, i.e. whether they have been issued by the institution indicated in the document and whether they have not subsequently been unlawfully altered by the applicant or others; and,
- (ii) whether the documents in question have in fact been rightfully issued to the applicant.

26. While the need to establish the authenticity of documents as a part of the assessment procedure is therefore very real, this need should nonetheless be balanced against the burdens placed upon applicants. The basic rules of procedure should assume that most applicants are honest, but they should give the competent recognition authorities the opportunity to require stronger evidence of authenticity whenever they suspect that documents may be forged. While certified photocopies of official documents will be sufficient in most cases, the competent recognition authorities should be in a position to require original documents where this is considered necessary for the purpose of detecting or preventing the use of forged documents.

27. States are encouraged to review any national laws requiring overly complicated and costly authentication procedures, such as full legalisation of all documents. Modern communications tools make it easier to verify the authenticity of documents in less cumbersome ways and competent recognition authorities and education institutions of home countries are encouraged to react swiftly and positively to requests for direct information on documents claimed to have been issued by them.

28. In the case of refugees, displaced persons and others who for good reasons, and in spite of their best persistent efforts, are unable to document their claimed qualifications, it should be considered whether alternative ways of recognising these qualifications may be found, for example, by measuring the learning outcomes which could reasonably be expected from the undocumented qualification. Such measures should be adapted to the circumstances of their recognition application and could include ordinary or specially arranged examinations, interviews with staff of higher education institutions and/or the competent recognition authorities and sworn statements before a legally competent authority.

V. Assessment criteria

Status of the institution

29. In view of the wide diversity of higher education institutions and of the developments in transnational education, the status of a qualification cannot be established without taking into account the status of the institution and/or programme through which the qualification was awarded.

30. The competent recognition authorities should seek to establish whether the higher education institution belongs to the higher education system of a State party to the Lisbon Recognition Convention and/or belonging to the European Region. In the case of qualifications awarded by higher education institutions established through transnational arrangements, the competent recognition authorities should analyze these arrangements on the basis of the principles stipulated in the UNESCO/Council of Europe Code of Good Practice in the Provision of Transnational Education and in the Recommendation on the Recognition of Joint Degrees.

31. Where countries have established a quality assurance system including a system of formal assessment of their higher education institutions and programmes, the competent recognition authorities should take due account of the results of the process when evaluating qualifications from such systems.

Assessment of individual qualifications

32. Recognition of foreign qualifications may be sought for a variety of purposes. The assessment should take due account of the purpose(s) for which recognition is sought, and the recognition statement should make clear the purpose(s) for which the statement is valid.

33. Before undertaking the assessment, the competent recognition authorities should establish which national and international legal texts are relevant to the case, and whether these require any specific decision to be reached or procedure to be followed.

34. The assessment should also take into account past practice in similar recognition cases, in order to ensure consistency in recognition practice. Past practice should be a guide, and any substantial change of practice should be justified.

35. The assessment of a foreign qualification should identify the qualification in the system of the country in which recognition is sought which is most comparable to the

foreign qualification, taking into account the purpose for which recognition is sought. In the case of a qualification belonging to a foreign system of education, the assessment should take into account its relative position and function compared to other qualifications in the same system. Where available, the competent recognition authorities should also refer to the National Qualifications Framework, European Qualifications Frameworks and other similar Qualification Frameworks as part of the assessment process.

36. Qualifications of approximately equal level may show differences in terms of content, profile, workload, quality and learning outcomes. In the assessment of foreign qualifications, these differences should be considered in a flexible way, and only substantial differences in view of the purpose for which recognition is sought (e.g academic or de facto professional recognition) should lead to partial recognition or non-recognition of the foreign qualifications.

37. Recognition of foreign qualifications should be granted unless a substantial difference can be demonstrated between the qualification for which recognition is requested and the relevant qualification of the State in which recognition is sought. In applying this principle, the assessment should seek to establish whether:

- (a) the differences in learning outcomes between the foreign qualification and the relevant qualification of the country in which recognition is sought are too substantial to allow the recognition of the foreign qualification as requested by the applicant. If so, the assessment should seek to establish whether alternative, partial and/or conditional recognition may be granted;
- (b) the differences in access to further activities (such as further study, research activities, and the exercise of gainful employment) between the foreign qualification and the relevant qualification of the country in which recognition is sought are too substantial to allow the recognition of the foreign qualification as requested by the applicant. If so, the assessment should seek to establish whether alternative, partial and/or conditional recognition may be granted;
- (c) the differences in key elements of the programme(s) leading to the qualification in comparison to the programme(s) leading to the relevant qualification of the country in which recognition is sought are too substantial to allow the recognition of the foreign qualification as requested by the applicant. If so, the assessment should seek to establish whether alternative, partial and/or conditional recognition may be granted. The comparability of programme elements should, however, be analysed only with a view to the comparability of outcomes and access to further activities, and not as a necessary condition for recognition in their own right;
- (d) competent recognition authorities can document that the differences in the quality of the programme and/or institution at which the qualification was awarded in relation to the quality of the programmes and/or institutions granting the similar qualification in terms of which

recognition is sought are too substantial to allow the recognition of the foreign qualification as requested by the applicant. If so, the assessment should seek to establish whether alternative, partial and/or conditional recognition may be granted.

38. Where formal rights attach to a certain foreign qualification in the home country, the qualification should be evaluated with a view to giving the holder comparable formal rights in the host country, in so far as these exist and they arise from the learning outcomes certified by the qualification.

39. The recognition of qualifications issued several years ago and/or under previous higher education structures may present different challenges to the recognition of more recent qualifications. The following should be considered:

- (a) To what extent a qualification is outdated will depend on the field concerned as well as the activities undertaken by the applicant since the qualification was issued;
- (b) Where qualifications were issued under previous structures, the competent recognition authorities should refer to the status of the qualification in the issuing country. If a national qualifications framework exists in the issuing country, it should be established whether previous qualifications are included in it;
- (c) In general, older qualifications should be recognised along the same lines as similar qualifications issued in the country in which recognition is sought, and taking into account the purpose for which recognition is sought. It may be considered whether relevant work experience may compensate for dated qualifications.

40. Competent recognition authorities should be encouraged to focus on the learning outcomes, as well as the quality of the programme and to consider its duration as merely one indication of the level of achievement reached at the end of the programme. The assessment process should acknowledge that recognition of prior learning, credit transfer, different forms of access to higher education, joint degrees and life-long learning will all shorten the duration of some academic qualifications without diminishing the learning outcomes and a decision not to grant recognition should not be motivated by duration alone.

41. The assessment of a foreign qualification should focus on the qualification for which recognition is sought. Previous levels of education should be considered only where these levels have a serious bearing on the outcome of the assessment and should, as far as possible, be limited to qualifications of a level immediately preceding the qualification for which recognition is sought.

42. In undertaking the assessment, the competent recognition authorities should apply their know-how and best professional skills and take note of all relevant published information. Where adequate information on the learning outcomes is available, this should take precedence in the assessment over consideration of the education programme which has led to the qualification.

VI. The outcome of the assessment

43. Depending on national law and practice, the outcome of the assessment of a foreign qualification may take the form of:

- (a) a recognition decision;
- (b) advice to another institution, which will then make the recognition decision;
- (c) a statement to the applicant or to whom it may concern (e.g. current or prospective employers, higher education institutions etc.) providing a comparison of the foreign qualification with similar qualifications in the country in which recognition is sought, without being a formal recognition decision;
- (d) any other advice given to the applicant.

The applicant should be informed of the status of the assessment he/she receives.

44. Where recognition cannot be granted according to an applicant's request, the competent recognition authority should assist the applicant in identifying remedial measures the applicants may undertake in order to obtain recognition at a later stage.

Utgitt av:
Kunnskapsdepartementet

Offentlige institusjoner kan bestille flere
eksemplarer fra:

Departementenes servicesenter

Internett: www.publikasjoner.dep.no

E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no

Telefon: 22 24 20 00

Publikasjonskode: F-4260

Trykk: Departementenes servicesenter 09/10 - 300